

Svami Ői Jukteŝvar Giri

# SVETA NAUKA

KAIVALYA DARSANAM



## UVODNA REČ

Proroci svih zemalja i raznih razdoblja imali su uspeha u svom traganju za Bogom. Ulazeći u stanje istinske prosvetljenosti – nirvikalpa samadhi – ovi sveci su ostvarili Vrhovnu Realnost izvan svih imena i oblika. Njihova mudrost i duhovni saveti pretočili su se u svete spise koje nalazimo u svetu. I iako se spolja gledano međusobno razlikuju, zbog različite upotrebe reči, svi ti sveti spisi su izraz – ponegde jasan i otvoren, drugde skriven i simboličan – jedne te iste osnovne duhovne istine.

Moj Gurudeva, Đnanavatar<sup>1</sup> Svami Šri Juktešvar (1855–1936) iz Seramporea bio je iznad svega sposoban da raspozna unutrašnje jedinstvo između Hrišćanskih spisa i Sanatana Dharme. Smeštajući svete tekstove na neokaljan sto svog uma bio je sposoban da secira skalpelom intuitivnog rasuđivanja sva dodavanja i pogrešna interpretiranja učenika i da izdvoji istinu onakvu kakvu su objavili proroci.

Zahvaljujući Đnanavataru Svami Sri Juktešvaru i njegovoj nepogrešivoj duhovnoj pronicljivosti, danas je moguće, putem ove knjige, uspostaviti temeljni sklad između Biblijske knjige, Otkrivenja i Sankhja filozofije iz Indije.

---

<sup>1</sup>Inkarnacija mudrosti; na sanskritu đnana – mudrost, a avatar – božanska inkarnacija. (Napomena izdavača)

Kao što je moj Gurudeva objasnio u svom predgovoru, ove stranice su ispisane na zahtev Babadīa, svetog Gurudeva Lahiri Mahasaje koji je sa svoje strane bio Gurudeva Šri Juktešvara.

U svojoj knjizi "Autobiografija jednog jogija" pisao sam o hristolikim životima ovih velikih učitelja.<sup>2</sup>

Sanskritske sutre izložene u "Svetoj nauci" baciće više svetla kako na Bhagavad Gitu, tako i na druge velike spise Indije.

249 Dvapara (1949 n. e.)  
Paramahansa Jogananda

---

<sup>2</sup>Za prevod ovog dela na srpskom jeziku vidi, e-mail: ananda@ptt.yu

## PREDGOVOR

Imao sam tu čast da upoznam<sup>3</sup>... Šri Juktešvara Girija. Slika časnog sveca se pojavila na naslovnoj stranici moje knjige "Tibetanska joga i tajna učenja." Šri Juktešvara sam sreo u Puriju u Orisi, na obali Bebgalskog zaliva. Tada je bio poglavar tihog ašrama kraj obale, zaokupljen duhovnom obukom grupe mladih učenika... Šri Juktešvar je bio otmenog lika i blagog glasa, njegovo prisustvo bilo je prijatno i vredno obožavanja kojim su ga njegovi sledbenici spontano obasipali. Svako ko ga je poznao, bilo da je pripadao njegovoj zajednici ili ne, visoko ga je cenio. Živo se sećam njegovog visokog, uspravnog asketskog lika, odevenog u šafran odeću onoga koji se odrekao svetovnih ciljeva, kako stoji na ulazu svog osamljenog obitavališta želeći mi dobrodošlicu. Za mesto svog zemaljskog boravišta izabrao je sveti grad Puri, gde mnogo pobožnih Hindusa, predstavnika svih provincija u Indiji, svakodnevno dolazi na hodočašće u čuveni hram "gospodara sveta", Đaganath. Šri Juktešvar je u Puriju 1936. godine sklopio svoje smrtne oči za pozornicu ovog prolaznog stanja bivanja i otišao znajući da je njegova inkarnacija dovedena do trijumfalnog ostvarenja.

---

<sup>3</sup>W. Y. Evans–Wentz, M.A., D. Litt., D.Sc. autor dela: "Tibetanska knjiga mrtvih", "Veliki tibetanski jogi Milarepa", "Tibetanska joga i tajna učenja" itd.

Zaista mi je drago što mogu da prenesem ovo  
svedočanstvo o uzvišenom karakteru i svetosti Šri  
Juktešvara.

W. Y. Evans–Wentz

## UVOD

/Ovo izlaganje konačne Istine (Kaivalja Darsanam) je napisao Prija Nath Svami,<sup>4</sup> sin Kšetranatha i Kadambini iz porodice Karar.

Na zahtev Velikog Učitelja (Mahavatar Babađia) u Alahabadu krajem 194. godine sadašnje Dvapara Juge, ovo izlaganje je objavljeno za dobrobit sveta./

Svrha ove knjige je da pokaže što je moguće jasnije da postoji suštinsko jedinstvo između svih religija; da ne postoje razlike u istinama koje podučavaju različite vere; da postoji samo jedan način na koji se razvija spoljašnji i unutrašnji svet; i da postoji samo jedan Cilj koji priznaju svi sveti spisi. Međutim, ova osnovna istina ne može lako da se shvati. Nesuglasice koje postoje među različitim religijama i čovekovo neznanje čine skoro nemogućim da se podigne veo i pogleda u tu veliku istinu. Razne vere neguju duh neprijateljstva i neslaganja; neznanje produbljuje jaz koji odvaja jednu veru od druge. Jedino manjina posebno nadarenih ljudi može da se uzdigne iznad uticaja svoje veroispovesti i da nađe potpuno istu suštinu u istinama propovedanim od svih velikih vera. Predmet ove knjige je da istakne sklad koji postoji unutar

---

<sup>4</sup>1894. godine, kada je ova knjiga napisana, Babađi je dodelio autoru titulu Svamija. Kasnije je i formalno iniciran u Red Svamija od Mahanta (poglavara manastira) Budha Gaje, Bihara i tada je dobio monaško ime Šri Juktešvar. Pripadao je Giri-u (planina), ogranku Reda Svamia.

raznih religija i da pripomogne u njihovom povezivanju. Ovo je zaista herkulovski zadatak, ali svetom naredbom mi je ova misija poverena u Alahabadu. Alahabad je posvećeno mesto Prajaga Tirtha, u slivu tri reke; Gange, Đamune i Sarasvati, na kome se okupljaju svetovni ljudi i duhovni posvećenici u vreme Kumbha Mele.

Svetovni ljudi ne mogu da transcendiraju svetovna ograničenja u koja su se zatvorili; niti duhovni posvećenici mogu da se udostoje da dođu dole i umešaju se u svetovnu vrevu, kada su se jednom već odrekli sveta. Ipak ljudi koji su potpuno zaokupljeni zemaljskim interesima definitivno imaju potrebu za pomoći i vođstvom tih svetih bića koja donose svetlo ljudskom rodu. Tako mora da postoji mesto gde je moguće jedinstvo između ove dve strane. Tirtha upravo omogućava takvo mesto za sastajanje. Smeštena kao da je na obali sveta, tako da joj oluje i nepogode ne mogu ništa; sadhui (askete) sa porukom za dobrobit čovečanstva, smatraju Kumbha Melu idealnim mestom za prenošenje uputstva onima koji mogu da obrate pažnju na njih.

Kada sam posetio kumbha Melu, koja se održavala u Alahabadu januara 1894. godine, bio sam izabran da prenesem poruku takve prirode. Dok sam hodao obalom Gange, pozvao me jedan čovek i ubrzo nakon toga bio sam počašćen razgovorom s uzvišenom svetom osobom, Babadžijem, gurudevom mog ličnog gurua Lahiri Mahasaje iz Benaresa. Ova



sveta i ugledna ličnost je tako bila moj paramguruđi maharađ,<sup>5</sup> premda je to bio naš prvi susret.

Za vreme mog razgovora sa Babadijem, govorili smo o posebnoj vrsti ljudi koja sada posećuje ovo mesto hodočašća. Ponizno sam primetio da postoje ljudi koji nadmašuju svojom inteligencijom mnoge od onih koji su ovde prisutni, ljudi koji žive u raznim krajevima sveta – Evropi i Americi – koji su raznih veroispovesti, ali i u neznanju o stvarnom značenju Kumbha Mele. To su ljudi koji održavaju veze s duhovnim posvećenicima onoliko koliko im to inteligencija dozvoljava; ipak, ti intelektualci u stranim zemljama, u mnogim slučajevima venčani su s čistim materijalizmom. Neki od njih, iako čuveni zbog svojih istraživanja u oblasti nauke i filozofije, ne prepoznaju suštinsko jedinstvo u religiji. Zvanične vere služe kao gotovo nesavladive barijere koje prete da zauvek razdvoje čovečanstvo.

Moj paramguruđi maharađ Babadi se na to nasmešio i počastvovavši me titulom Svamija, zadao mi je dužnost da napišem ovu knjigu. Ni sam ne znajući zašto, bio sam izabran da uklonim barijere i pomognem u utvrđivanju osnovne istine u svim religijama.

Knjiga je podeljena na četiri dela u saglasnosti sa četiri stupnja u razvoju znanja. Najviši cilj religije je Atmađnanam, Samospoznaja. Međutim, da bi se to postiglo potrebno je znanje o spoljašnjem svetu.

---

<sup>5</sup>Paramguru – doslovno je "guru iza" i predstavlja gurua nečijeg gurua. Sufiks "đi" označava poštovanje. Maharađ – "veliki kralj" je naziv koji se često dodaje imenima izuzetnih duhovnih osoba.

Stoga, prvi deo knjige govori o vedi (jevandelj), a želi da utvrdi osnovnu istinu o stvaranju i opiše evoluciju i involuciju sveta.

Sva bića, od najviših do najnižih u lancu stvaranja teže ostvarenju tri stvari: Egzistencije, Svesnosti i Blaženstva. Ove svrhe ili ciljevi su predmet razmatranja drugog dela knjige. Treći deo se bavi metodama ostvarenja ove tri svrhe života. Četvrti deo raspravlja o otkrovenjima koja dolaze onima što su daleko putovali da bi ostvarili tri ideala života i koji su vrlo blizu odredištu.

Metod koji sam primenio u ovoj knjizi je takav da se prvo navode tvrdnje istočnih mudraca sanskrtskim rečima, a zatim se one objašnjavaju u odnosu na svete spise Zapada. Na taj način sam učinio sve kako bih pokazao da ne postoji stvarna protivrečnost i manje–više ni jedan istinski konflikt između učenja Istoka i Zapada. Pišući knjigu, inspirisan mojim paramgurudevom i to u Dvapara eri, brzog razvoja u svim oblastima znanja, nadam se da značaj knjige neće promaći onima kojima je namenjena.

Kratko razmatranje perioda ili jugi s metafizičkim proračunom objasniće činjenicu da je doba u kome se svet sada nalazi, razdoblje Dvapara juge i, da je sada (1894.), 194. godine te juge već prošlo, donoseći ubrzani razvoj u ljudskom znanju.

Iz Orientalne astronomije učimo da se meseci okreću oko svojih planeta koje se vrte oko svojih osa i zajedno sa svojim mesecima oko Sunca; Sunce se zajedno sa svojim planetama i njihovim mesecima

okreće oko zvezde koju uzima za svoj par. Oko nje se vrti otprilike 24.000 zemaljskih godina – vremenski fenomen koji uzrokuje kretanja ravnodnevnčkih tačaka u nazad oko zodijaka. Sunce takođe ima još jedan oblik kretanja koje pokreće veliki centar zvan Višnunabhi, koji je centar stvaralačke snage, Brahme, univerzalnog magnetizma. Brahma određuje dharmu, mentalne moći unutrašnjeg sveta.

Kada sunce u svom okretanju oko svog para dođe do mesta najbliže ovom velikom centru, središtu Brahme (dogadjaj koji se podudara s jesenjim ekvinocijem kada je na prvom stepenu Ovna) dharmu, mentalna vrlina (moć) postaje tako razvijena da čovek može lako da razume sve, čak i misterije Duha.

Na početku dvadesetog veka jesenji ekvinocij će pasti, na fiksne zvezde u konstelaciji Devica i na početni deo Dvapara juge u usponu. (Vidi dijagram br. 1).<sup>6</sup>

Posle 12.000 godina, kada Sunce dođe na mesto u svojoj orbiti koje je najudaljenije od Brahme, velikog centra (dogadjaj koji se dešava kada jesenji ekvinocij pada na prvi stepen Vage), dharmu, mentalna moć ili vrlina dolazi u takvo redukovano stanje da čovek ne može da shvati ništa izvan grube

---

<sup>6</sup>Objašnjenje dijagrama br. 1. Devica je znak nasuprot Riba. Jesenji ekvinocij sada pada u Devicu; suprotna tačka, prolećni ekvinocij tako pada u Ribe. Zapadni metafizičari koji smatraju da prolećni ekvinocij ima glavno značenje, kažu zbog toga da je Zemlja sada u "Periodu Riba".

Ekvinociji imaju retrogradna kretanja u konstelacijama; tako da kada napuste Ribe–Devicu, ulaze u Vodoliju–Lav. Prema Svami Šri Juktesvarovoj teoriji, Zemlja je ušla u Period Ribe–Devica 499. godine, a ući će u Period Vodolija–Lav 2000 godina kasnije, to jest, 2499. godine.

materijalne kreacije. Opet, na isti način, kada Sunce na svom putu okretanja počne da napreduje prema mestu najbližem velikom centru, dharmu, mentalna moć<sup>7</sup> počinje da se razvija; taj razvoj se postepeno zaokružuje u sledećih 12.000 godina.

Svaki od tih perioda od 12.000 godina donosi potpune promene, spoljašnje u materijalnom svetu i unutrašnje u intelektualnom (ili električnom) svetu i nazivaju se Daiva juge ili Električni Par. Dakle, u periodu od 24.000 godina, sunce završava okretanje oko svog para i završava jedan električni ciklus koji se sastoji od 12.000 godina ascendentnog polukruga i 12.000 godina descendentnog polukruga.

Razvoj dharme, mentalne vrline, je postepen i deli se u četiri različita stepena razvoja u periodu od 12.000 godina. Period od 1.200 godina za koji Sunce prođe 1/20 deo svoje orbite (vidi dijagram) naziva se Kali juga. Dharmu, mentalna moć, je tada na svom prvom stepenu i razvijena je samo za jednu četvrtinu; ljudski intelekt ne može da shvati ništa što je izvan grube materijalnosti ove večno promenljive kreacije, spoljašnjeg sveta.

Period od 2.400 godina tokom koga Sunce prolazi kroz 2/20 dela svoje orbite zove se Dvapara juga. Dharmu, duševna vrlina ili mentalna moć je tada na drugom stupnju razvoja i tek je ispunjena do polovine; ljudski intelekt na ovom stepenu razvoja može da shvati finije stvari ili elektricitete i njegove attribute koji su stvaralački principi spoljašnjeg sveta.

---

<sup>7</sup>Vrlina.

Period od 3.600 godina tokom koga Sunce prolazi kroz 3/20 dela svoje orbite naziva se Treta juga. Dharma, mentalna moć je tada na trećem stupnju; ljudski intelekt postaje sposoban da shvati božanski magnetizam, izvor svih električnih sila od kojih zavisi postojanje stvorenog.

Period od 4.800 godina tokom koga Sunce prolazi kroz 4/20 dela svoje orbite naziva se Satja juga. Dharma, duševna vrlina ili mentalna moć je tada na četvrtom stepenu i dovršava svoj puni razvoj; ljudski intelekt tada spoznaje sve, čak i Boga, Duha izvan ovog vidljivog sveta.

Manu, veliki riši (prosvetljeni mudrac) iz Satja juge, opisuje te juge mnogo jasnije u sledećem pasusu uzetom iz njegove Samhite.

/Četiri hiljade godina, kažu, traje Krita juga (Satja juga ili "zlatno doba" sveta). Ona ima jutarnjih svitanja i večernjih sumraka isto toliki broj samo izražen u stotinama ( $400+4\ 000+400=4\ 800$ ). U ostala tri perioda, računajući zajedno sa njihovim razdobljima jutarnjih svitanja i večernjih sumraka, hiljade i stotine se smanjuju sa po jedan (što znači:  $300+3\ 000+300=3\ 600$ ; itd.) Četvorostruki ciklus koji obuhvata 12 000 godina naziva se Jedna Godina Bogova, Zbir od hiljadu božanskih godina čini jedan dan Brahme; a isto toliko dugo traje i njegova noć./

Period Satja juge traje 4.000 godina; tačno 400 godina pre i posle tog razdoblja traju njegovi sandhiji, periodi između prethodne juge i juge koja sledi, pa prema tome Satja juga traje 4.800 godina. U izračunavanju trajanja ostalih juga i juga sandhia,

utvrđeno je da treba brojno za jedan da se smanjuju hiljade i stotine koje su naznačene u prethodnoj jugi i sandhijima. Iz tog pravila proizilazi da je razdoblje trajanja Treta juge 3.000 godina, a 300 godina pre i posle su njeni sandhiji, periodi promena, što ukupno čini 3.600 godina.

Tako Dvapara juga traje 2.000 godina, sa 200 godina pre i posle kao svojim sandhijima, ukupno traje 2.400 godina.

Na kraju, 1 000 godina traje Kali juga, sa 100 godina pre i posle kao sandhijima, ukupno 1.200 godina. Na taj način 12.000 godina, ukupan zbir svih perioda ove četiri juge, je vreme trajanja jedne Daiva juge ili Električnog para, koji zajedno čine 24.000 godina, što je vreme u kome se jedan električni ciklus završava.

Od 11.501 godine pre n. e., kada je jesenji ekvinocij bio na prvom stepenu Ovna, Sunce je počelo da se udaljava od tačke na svojoj orbiti koja je najbliža velikom centru, prema tački koja je najudaljenija od njega. U skladu s tim, intelektualna snaga čoveka je počela da se smanjuje. Za vreme od 4 800 godina, koliko Suncu treba da bi prošlo kroz jedan od Satja para ili  $4/20$  dela svoje orbite, intelekt čoveka potpuno gubi moć poimanja spiritualnog znanja. Tokom sledećih 3.600 godina, koliko Suncu treba da bi prošlo kroz Descendentnu (silaznu) Treta jugu intelekt postepeno gubi svaku moć razumevanja znanja i božanskom magnetizmu. Sledećih 2.400 godina kad Sunce prolazi kroz Descendentnu Dvapara jugu, ljudski intelekt gubi moć shvatanja elektriciteta

i njegovih svojstava. Tokom narednih 1.200 godina Sunce prolazi kroz Descendentnu Kali jugu i dostiže tačku na svojoj orbiti koja je najudaljenija od velikog centra. Jesenji ekvinocij je bio na prvom stepenu Vage. Intelektualna moć čoveka je bila tako smanjena da više nije mogao da shvata ništa izvan grube materijalnosti. Vreme oko 500 godine n. e. je bilo najmračniji period Kali juge i celog ciklusa od 24.000 godina. Istorija zaista potvrđuje tačnost ovog starog izračunavanja indijskih rišija i beleži rasprostranjenost neznanja i patnje kod svih naroda u tom periodu.

Od 499 godine n. e. na ovamo, Sunce je počelo da napreduje prema velikom centru, a intelekt čoveka je postepeno počeo da se razvija. Za vreme od 1.100 godina Kali juge u usponu (Ascendentne), koje nas dovodi do 1.599 godine n. e., čovekov intelekt je bio toliko zatvoren da nije shvatao elektricitet, Sukšmahuta, fine stvari kreacije. U političkom svetu takođe, uopšteno govoreći, nije bilo mira ni u jednom kraljevstvu.

Posle tog perioda, kada je stogodišnji prelazni sandhi Kali juge prerastao u efekte jedinstvene sa sledećom Dvapara jugom, čovek je počeo da primećuje postojanje finih materija, pañčatanmatra ili attribute elektriciteta. Politički mir je takođe počeo da se uspostavlja.

Oko 1600 godine n. e. Vilijem Žilbert je otkrio sile magnetizma i uočio postojanje elektriciteta u svim materijalnim supstancama. 1609. godine Kepler je otkrio važne zakone iz astronomije, a Galilej je

proizveo teleskop. 1621. Drebel iz Holandije je izumeo mikroskop. Oko 1670. Njutn je otkrio zakon gravitacije. 1700. Tomas Sejveri je izumeo upotrebu parne mašine. Dvadeset godina kasnije Stefan Graj je otkrio aktivnost elektriciteta u ljudskom telu.

U političkom svetu, ljudi su međusobno počeli da se poštuju i civilizacija je na mnogo načina napredovala. Engleska se ujedinila sa Škotskom i postala je moćna kraljevina. Napoleon Bonaparta je uveo novi pravni zakonik u Južnu Evropu. Amerika se izborila za nezavisnost, a mnogi delovi Evrope su bili u miru.

Sa napretkom nauke, svet je postao prekriven železničkim kolosecima i telegrafskim žicama. Pomoću parnih mašina, električnih uređaja i mnogih drugih instrumenata, finija materija je uneta u praktičnu upotrebu, iako se njihova priroda nije sasvim razumela. Godine 1899. završetkom perioda od dvesta godina Dvapara Sandhija, periodom promena, prava Dvapara juga koja traje 2.000 godina započinje i daće čovečanstvu istinsko razumevanje elektriciteta i njegovih svojstava.

Tako je veliki uticaj Vremena koje vlada Svemirom. Ni jedan čovek ne može da nadvlada ovaj uticaj, osim onoga koji je blagoslovljen čistom ljubavlju, nebeski darovan od prirode da postane božanski. Bivajući "kršten" svetom strujom Pranave (sveta Aum vibracija), on spoznaje Kraljevstvo Božje.

U hinduističkim kalendarima nije tačno pokazan položaj sveta u Dvapara Sandhi Eri koja sada traje (1894. godina n. e.). Astronomi i astrolozi koji



su izračunavali kalendar, bili su vođeni pogrešnim zapisima određenih sanskritskih naučnika (kao što je Kuluka Bhata) iz mračnog doba Kali juge; tako da oni sada tvrde da dužina trajanja Kali juge iznosi 432.000 godina, od kojih je 4.994 godina već prošlo (do 1894.), što znači da nam preostaje još 426.006 godina tog perioda. Ti veoma mračni izgledi su srećom netačni.

Greška se uvukla u kalendare prvi put za vreme vladavine Rađe Parikšita, upravo posle dovršavanja poslednje Descendentne Dvapara juge. Tada je Maharada Judhisthira, primetivši javljanje mračne Kali juge, prepustio svoj presto unuku Rađi Parikšitu, a on se povukao zajedno sa svojim mudrim ljudima sa svog dvora, u zemaljski raj na Himalajskim planinama. Tako na dvoru Rađe Parikšita nije ostao niko ko bi mogao da razume princip tačnog izračunavanja perioda nekoliko jugi.

Tako se sa svršetkom od 2.400 godina tada važeće Dvapara juge, niko nije usudio da izračunava tačan kraj Dvapara juge i da najavi početak mračne Kali juge.

Prema ovoj pogrešnoj metodi izračunavanja, prva godina Kali juge je bila izražena kao 2.401., zajedno sa godinama Dvapara juge.

Godine 499. n. e., kada se navršilo 1.200 godina koliko traje prava Kali juga i kada je Sunce dostiglo tačku na svojoj orbiti koja je najudaljenija od velikog centra (kada je jesenji ekvinocij bio na prvom stepenu Vage), periodu Kali juge u njegovom

najmračnijem delu bilo je pripisivano 3.600 godina umesto 1.200.

S početkom uzdizanja (od Ascendenta) Kali juge, posle 499. god. n. e. Sunce je počelo da napreduje svojom orbitom prema velikom centru, a s tim u vezi i intelektualna moć ljudi počinje svoj razvoj. Tako su grešku u kalendaru počeli da uočavaju mudriji ljudi tog doba, koji su ustanovili da su izračunavanja drevnih rišija fiksirala period jedne Kali juge samo na 1 200 godina. Međutim, pošto se intelekt ovih pametnih ljudi još nije toliko razvio, oni su mogli samo da uoče grešku samu po sebi, ali ne i njen razlog. Usklađujući oba izračunavanja, došli su na ideju da 1.200 godina, koliko stvarno traje Kali juga, nisu uobičajene godine naše zemlje, nego brojane daiva godine (božanske godine) koje se sastoje svaka od 12 daiva meseci i 30 daiva dana, a sa svakim daiva danom počinje jedna obična solarna godina naše zemlje. Prema tim ljudima tako 1.200 godina Kali juge mora da bude jednako 432 000 godina naše zemlje.

Da bismo ipak došli do pravog zaključka moramo da razmotrimo položaj Prolećnog ekvinocija u proleće 1894. godine.

Astronomski priručnici pokazuju da je sada prolećni ekvinocij  $20^{\circ} 54' 36''$  udaljen od prvog stepena Ovna (fiksna zvezda Revati), a izračunavanjem se dolazi do zaključka da je prošlo 1394 godina od vremena kada je Prolećni ekvinocij počeo da odmiče od prvog stepena Ovna.

Oduzimanjem 1.200 godina (koliko je trajala poslednja uzdižuća Kali juga) od 1394, dobijamo 194, broj koji pokazuje sadašnje godine ulaska sveta u uzdizanje Vapara juge. Greška starih kalendara će se jasno uočiti kada dodamo 3.600 godina tom periodu od 1394 godina, pa dobijamo 4.994 godine koje prema preovladavajućoj pogrešnoj teoriji predstavljaju sadašnju godinu (1894.) u hinduističkim kalendarima.

(Prema dijagramu br. 1, čitalac može da vidi da Jesenji ekvinocij sa (1894. godine n. e.) pada između sazvežđa konstelacije Device, a u uzdižućoj Dvapara jugi.

U knjizi su izložene izvesne istine kao što su svojstva magnetizma i njegove aure, različite vrste elektriciteta i slično, iako ih moderna nauka još uvek nije u potpunosti otkrila. Pet vrsta elektriciteta mogu lako da se spoznaju ako se pažnja usmeri direktno na svojstva živaca, koji su po svojoj prirodi potpuno električni.

Svaki od pet senzora ima svoje karakteristike i svoju jedinstvenu funkciju koju izvodi. Optički živac donosi svetlost i nema funkciju slušnog ili nekog drugog živca; slušni živac donosi samo zvuk, itd. tako je jasno da postoje pet vrsta elektriciteta koje stoje u vezi s pet svojstava kosmičkog elektriciteta.

Toliko što se tiče magnetizma, jer je za sada moć shvatanja ljudskog intelekta toliko ograničena da bi praktično bilo beskorisno nastojanje da se stvar objasni opštoj publici. Intelekt čoveka će da razume osobine božanskog magnetizma u Treta jugi (sledeća

Treta juga će početi 4 099 godine n. e). Naravno postoje i sada izuzetne osobe koje mogu da pojme ono što obični ljudi ne mogu, jer su prerasle uticaj Vremena, ali ova knjiga nije za takve uzvišene pojedince.

U zaključku ovog uvoda, možemo da zapazimo načelo po kome pojedini dani dobijaju ime prema pojedinim planetama koje utiču na različite dane u nedelji; isto tako, različite konstelacije zvezda utičući na različite mesece, daju svoja imena hindiustičkim mesecima. Svaka od velikih juga ima ogroman uticaj na period koji pokriva; pa je prema tome poželjno da se u označavanju godina tim terminima pokazuje kojoj jugi pripadaju.

Pošto se juge izračunavaju prema položaju ekvinocija, način odbrojavanja godina u odnosu na njihovu pojedinu jugu bazira se na naučnom principu. Takvim računanjem će da se spreče mnoge neugodnosti koje izrastaju iz prošlosti usled povezanosti raznih era s važnim osobama umesto s nebeskim fenomenima fiksnih zvezda. Zato predlažemo imenovanje i brojanje godine u kojoj je ovaj uvod napisan kao 194. godina Dvapare, umesto 1894. godine n. e., da bi se pokazalo tačno vreme tekuće juge. Ova metoda računanja je preovladavala u Indiji sve do kralja Rađa Vikramaditje, kada je započela Smvat era. Kao što se juga-način izračunavanja sam preporučuje logici, tako i mi preporučujemo da se sledi u opštoj javnosti.

Sada, u ovoj 194. godini Dvapara juge, tamni period Kali juge je odavno prošao, a svet se pruža

prema duhovnom znanju i čovek teži pomaganju s ljubavlju i traganju za ljubavlju.

Izdavanje ove knjige, koje je zahtevao od mene moj paramaguru Maharadž Babađi, biće nadam se, od duhovne koristi.

Serampore  
Zapadni Bengal  
26. Falgun, 194. Dvapara

## Poglavlje 1 JEVANĐELJE

### Sutra 1

Parambrahma (Duh Boga) je večan, savršen, bez početka i kraja. To je jedno nerazdeljivo Biće.<sup>8</sup>

Večni otac, Bog, Svami Parambrahma je jedina Realna supstanca, Sat, i sve u svemu u svemiru.

### Zašto Bog nije shvatljiv?

---

<sup>8</sup>Svami Šri Juktešvardi je izložio ove sutre samo na sanskritu. Prevod se dat od strane Društva za samospoznaju.

Čovek poseduje večnu veru i intuitivno veruje u postojanje Supstance, čija su svojina objekti čula – sluh, dodir, vid, ukus i miris, koji su komponente vidljivog sveta. Kada se čovek identifikuje sa svojim materijalnim telom, sastavljenim od gore navedenih karakteristika, on je sposoban da shvati tim nesavršenim organima jedino ta svojstva, a ne Supstancu kojoj ona pripadaju. Večni Otac, Bog, jedina Supstanca u svemiru, prema tome nije shvatljiv čoveku materijalnog sveta sve dok ne postane božanski, uzdizanjem iznad kreacije mraka ili maje.

Vidi Poslanicu Jevrejima 11:1 i Jovan 8:28 "Vera je dakle pouzdana izvesnost onoga čemu se nadamo, i uverenje o stvarima koje ne vidimo." "Reče Isus: Kada podignete Sina čovečjega poznaćete da sam ja On."

## **Sutra 2**

U Njemu (Parambrahmi) je izvor sveg znanja i ljubavi, koren sve snage i radosti.

### **Prakriti ili Priroda Boga**

Svemoćna Sila Šakti, ili drugim rečima Večno Blaženstvo Ananda, koji proizvode svet; i Sveznajuće Osećanje, Čit, koje stvara ovaj svet svesnim, pokazuju Prirodu, Prakriti, Boga Oca.

### **Kako se spoznaje Bog**

Pošto je čovek nalik Bogu, usmeravanjem svoje pažnje prema unutra, on može da spozna u

samom sebi navedenu Silu i Osećaje, jedina prava svojstva samog sebe – Svemoćnu Silu kao svoju volju, Vasana, sa zadovoljstvom, Bhoga; i Sveznajuće Osećanje kao svoju svesnost, Četana, koja uživa Bhokta.

Vidi Postanje 1:27 "I Bog stvori čoveka po obličju svom; po obličju Božjem stvori ga; stvori čoveka i ženu."

### **Sutra 3**

Parambrahma je uzrok stvaranja, uzrok je Pasivne Prirode (Prakriti), njenog izlaženja na površinu. Od AUM–a (Pranava, Reč, manifestacija Svemoćne Sile), dolazi Kala, Vreme; Desa, Prostor; i Anu, Atom (vibrirajuća struktura kreacije).

#### **Reč, Amin (Aum) je početak stvaranja**

Manifestacija Svemoćne Sile (Odbojnost i njemu komplementarno izražavanje – Sveznajuće Osećanje ili Ljubav, Privlačnost) je vibracija koja se pojavljuje kao poseban zvuk: Reč, Amin, Aum. U svojim različitim aspektima Aum predstavlja ideju promene, a to je Vreme, Kala u Večno–Nepromenljivom; i ideju deljivosti, što je Prostor, Desa u Večno–Nedeljivom.

#### **Četiri Ideje: Reč, Vreme, Prostor i Atom**

Sledeći efekat je ideja o česticama – bezbrojnim atomima, patra ili anu. Ova četvorka – Reč, Vreme, Prostor i Atom – su, dakle, jedno te isto i stvarno ništa drugo nego puke ideje.

Manifestovanje Reči (postanak tela, spoljašnje materijalnosti) je stvorilo vidljivi svet. Tako Reč, Amin, Aum, bivajući manifestacija Večne Prirode Svemogućeg Oca ili Njegovog sopstvenog Jastva; pa je tako neodvojiva od Njega i nije ništa drugo nego Sam Bog; kao što je moć gorenja nerazdvojiva i nije ništa nego vatra sama.

Vidi Otkrivenje 3:14; Jovan 1:1,3,14 "Evo šta govori Amin, svedok verni i istiniti, Početak Stvaranja Božjeg." "U početku bejaše Reč i Reč bejaše u Boga, i Reč bejaše Bog... Sve je kroz nju postalo, i od onoga što je postalo ništa nije postalo bez nje... I Reč postade put<sup>9</sup> i useli se usred nas..."

#### **Sutra 4**

Uzok stvaranja su Anu ili Atomi. Okupljeni u masi nazvani su Maja ili Gospodnja iluzorna moć; svaki pojedini Anu je nazvan Avidja, Neznanje.

#### **Atomi, presto Duše Stvoritelja**

Atomi, koji reprezentuju unutrašnju i spoljašnju stranu gore spomenute četiri ideje, presto su Duše, Stvoritelja koji ih rasvetljava i stvara

---

<sup>9</sup>Telo, meso.



univerzum. Kada su u masi nazivaju se Maja, Tama, jer zadržavaju duhovno svetlo izvan poimanja, a svaki od njih odvojeno naziva se Avidja, Neznanje; jer dovodi čoveka u neznanje čak i o samom sebi. Nadalje, te četiri ideje koje prouzrokuju čitavu tu konfuziju spomenute su u Bibliji kao četiri životinje. Dogle, dok se čovek poistovećuje sa svojim grubim materijalnim telom, zadržava se na tako inferiornom položaju da ne može da shvati ni prvobitni četvorostruki Atom. Međutim, kada se uzdigne do tog nivoa, on ne samo da shvata taj Atom, obe njegove strane, spoljašnju i unutrašnju, nego i čitavo stvaranje, manifestovanu i nemanifestovanu stranu ("napred i pozadi").

Vidi Otkrivenje 4:6 "Nasred prestola i oko prestola bejahu četiri životinje pune očiju ispred i otpozadi."

## **Sutra 5**

Sveznajuća Ljubav, aspekt Parambramhe je Kutastha Čaitanja. Individualna ličnost je ispoljavanje Njegovog postojanja i jedno je s Njim.

### **Kutastha Čaitanja, Sveti Duh, Purušetama**

Ispoljavanje Pramabidam Čit (Privlačnosti, Sveznajuće Ljubavi) jeste Život, Sveprisutna Sveta Duša i naziva se Sveti Duh, Kutastha Čaitanja ili Purušetama, koji osvatljava Mrak, Maju da bi privukao svaki njen delić prema Božanstvu. Ali

Mrak, Maja ili njeni individualni delovi,<sup>10</sup> Avidja – Neznanje, sobom odbijaju; ne mogu da prime ili shvate Duhovnu Svetlost nego je odbijaju.

Abhasa Čaitanja ili Puruša, Sinovi Božji. Sveti Duh, bivajući ispoljavanje Sveznajuće Prirode Večnog Oca, Boga, nije druga supstanca nego Bog Sam; pa se tako ti odrazi duhovnih zraka nazivaju Sinovi Božji, Abhasa Čaitanja ili Puruša. Vidi Jovan 1:4,5,11 "U njoj beše život, i život beše svetlost ljudima." "I svetlost zablista u tami, i tama je ne obuhvati." "K svojim dođe i svoji je ne primiše."

### **Sutra 6**

Atom pod uticajem Čit (univerzalnog znanja) formira Čita ili mirno stanje svesti, koje kada je produhovljeno ima naziv – Budhi, Inteligencija. Njegova suprotnost je Manas, Um u kome živi Điva što je isto s Ahamkarom, Egom, idejom o odvojenoj egzistenciji.

#### **Čita, Srce; Ahamkara, Ego, sin čovečji**

Ovaj Atom, Avidja, Neznanje, bivajući pod uticajem Univerzalne Ljubavi, Čit, Svetog Duha postaje oduhovljen, kao gvozdeni opiljci u magnetskoj auri, i zaposednut svesnošću, snagom osećanja, kada se naziva Mahat, Srce, Čita; bivajući takav u njemu se javlja ideja o odvojenoj egzistenciji Jastva, što se naziva Ahamkara, Ego, sin čovečji.

---

<sup>10</sup>To je njeno prisustvo u svakom čoveku.

## **Budhi, Inteligencija; Manas, Um,**

Na ovaj način namagnetisan Atom ima dva pola od kojih ga jedan privlači prema Realnoj Supstanci, Sat, a drugi ga odbija od nje. Prvi pol se naziva Satva ili Budhi, Inteligencija koja razlučuje šta je Istina. Drugi pol kao deo Odbijajuće Sile, oduhovljen od Svemoguće Sile kao što je napred rečeno, proizvodi idealan svet za uživanje (ananda) i naziva se Anandatva ili Manas, Um. (Vidi dijagram na sledećoj strani.)<sup>11</sup>

---

<sup>11</sup>Ovaj dijagram, koji je sačinio izdavač, ima nameru jedino da pokaže razvoj različitih aspekata kreacije, a nema za svrhu da ilustruje prostorni odnos među njima.

# SHEMA

## KATEGORIJA PRAKRTI

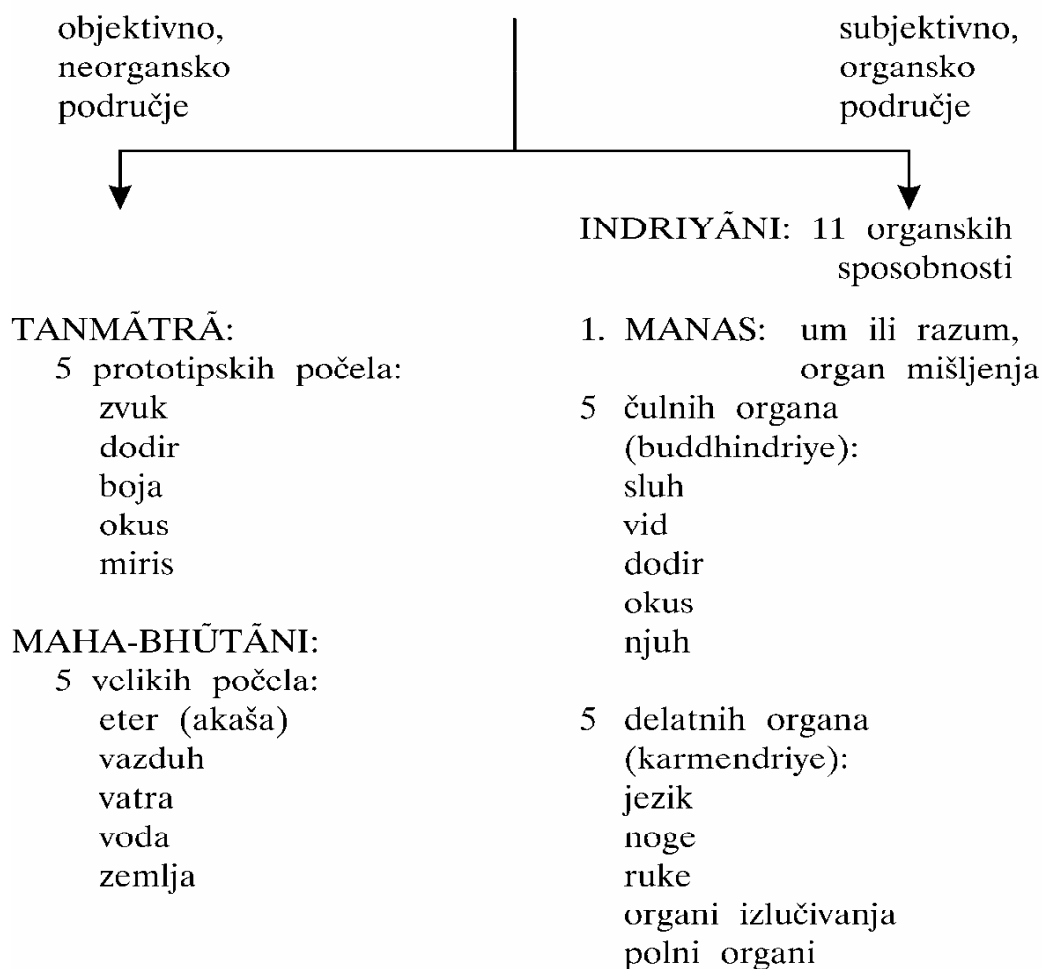
Osnovna struktura stvarnosti  
kosmičkog zbivanja prema samkhyi

### 1. MAHAT = BUDDHI:

vrhovno počelo bića = budnost ili neuslovljena  
svest o ishodu bivstvovanja uopšte

### 2. AHAM-KĀRA:

„Ja sam - činilac”, ličnost,  
Ja-stvo, volja, princip individuacije,  
oličenja ili oblikovanja svega što biva



## Sutre 7–10

Čita, oduhovljeni Atom, u kome se pojavljuje Ahamkara (ideja o odvojenoj egzistenciji Jastva), ima pet oblika pojavljivanja (aura elektriciteta).

One (pet aura elektriciteta) čine kauzalno telo Puruše. Pet elektriciteta, Panča Tatva iz svoja tri atributa, Guna: Satve (pozitivno), Rađas (neutrališuće) i Tamas (negativno) – proizvode Đnanendije (organe akcije) i Tanmatre (objekte čula).

Ovih petnaest atributa uz Um i Inteligenciju čine sedamnaest "finih udova" suptilnog tela, Lingasarira.

### **Panča Tatva, Koren–Uzroka stvaranja je kauzalno telo**

Ovaj oduhovljeni Atom, Čita (Srce), manifestovan iz Sile Odbojnosti, proizvodi pet vrsta aura elektriciteta iz svojih pet različitih delova; jednu iz sredine, dve iz dva krajnja dela i druga dva iz prostora između sredine i svakog krajnjeg dela. Ovih pet vrsta elektriciteta kada su privučene silom Univerzalne Ljubavi (Svetim Duhom) prema Realnoj Supstanci, Sat–u, proizvode magnetno polje zvano Satva Budhi telo, Inteligencija. Pošto su ovih pet elektriciteta uzrok svih ostalih, nazivaju se Panča Tatva, Pet Uzoka i sačinjavaju kauzalno telo Puruše, Sina Božjeg.

### **Tri Gune, električna svojstva**

Elektricitet, izazvan iz polarizovane Čitte, takode je u polarizovanom stanju i obdaren je sa tri svojstva ili Gune: Satva, pozitivno svojstvo, Tamas, negativno i Rađas, neutrališuće svojstvo.

### **Đnanendrije, pet organa čula**

Pozitivna svojstva pet elektriciteta su Đnanendrije, organi čula – mirisa, ukusa, vida, dodira i sluha – privučeni uticajem Manasa, Uma suprotnim polom tog oduhovljenog Atoma, čine telo istog (telo čula).

### **Karmendrije, pet organa akcije**

Neutrališuća svojstva pet elektriciteta su Karmendrije, organi akcije – izlučivanje, rađanje, kretanje, spretnost ruku, govor. Ovi organi, kao izraz neutrališuće energije oduhovljenog atoma, Čita (Srce), čine energetska telo zvano telo energije, životne snage ili Prane.

### **Višaja ili Tanmatre, pet objekata čula**

Negativna svojstva pet elektriciteta su pet Tanmatri ili objekti čula mirisa, ukusa, vida, dodira i sluha. Ujedinjeni s organima čula kroz neutrališuću snagu organa akcije, zadovoljavaju želje srca.

### **Lingasarira, fino materijalno telo**

Ovih petnaest atributa s dva pola – Umom i Inteligencijom – oduhovljenog Atoma konstituišu

Lingasariu ili Sukšmasariu, fino materijalno telo Puruše, Sina Božjeg.

### **Sutre 11, 12**

Pre navedenih pet objekata, koji su negativna svojstva pet elektriciteta, kombinovanjem stvaraju predstavu grube materije u njenih pet formi: Kšiti, kruto; Ap, tekuće; Teđas, vatra; Marut, gasovite supstance; i Akaša, eter.

Ovih pet formi grube materije i pre nabrojanih petnaest svojstava zajedno s Manasom, Umom, osećajem svesnosti; s Budhijem, diskriminativnom Inteligencijom; i s Ahamkarom, Egom, sačinjavaju dvadeset četiri osnovna principa kreacije.

### **Grubo materijalno telo**

Kombinacijom napred navedenih pet objekata, koji su negativna svojstva pet elektriciteta, stvara se ideja grube materije koja nam se pojavljuje u pet različitih varijanti: Kšiti, kruta; Ap, tekuća; Teđas, vatrena; Marut, gasovita; i Vjoma ili Akaša, eterična. One stvaraju spoljašnji omotač zvan Sthulašarira, grubo materijalno telo Puruše, Sina Božjeg.

### **Dvadeset četiri Starešina**

Ovih pet grubih materija ili napred navedenih petnaest svojstava zajedno sa Manas–om, Umom; Budhi–em, Inteligencijom; Čitt–om, Srcem; i Ahamkar–om, Egom čine dvadeset četiri principa ili Starešina kao što je spomenuto u Bibliji. Vidi

Otkrivenje 4:4. "Oko prestolja bejahu dvadeset četiri sedišta, a na sedištima videh dvadeset četiri starešine."

Napred navedenih dvadeset četiri principa koji kompletiraju kreaciju Tame, Maje, nisu ništa drugo nego razvijanja Neznanja, Avidje; a pošto je to Neznanje sačinjeno jedino od ideja, kao što je već spomenuto, kreacija u stvarnosti nema materijalnu egzistenciju, nego je puka igra ideje Večne Supstance, Boga Oca.

### **Sutra 13**

Ovaj univerzum je podeljen na četrnaest sfera, sedam Svarga i sedam Patala.

#### **Sedam sfera ili Svarga**

Ovako opisan ovaj univerzum, započinjući od Večne Supstance, Boga, dole prema gruboj materijalnoj kreaciji, podeljen je u sedam raznih sfera, Svarga ili Loka.

#### **Sedma sfera, Satjaloka**

Najistaknutija od svih je Satjaloka, Božja sfera – sfera jedine Realne Supstance, Sat, u svemiru. Nijedno ime ne može da je opiše, niti može išta u kreaciji Tame ili Svetla da je označi. Ova sfera se zato naziva Anama, Bezimena.



### **Šesta sfera, Tapaloka**

Sledeća po redu je Tapaloka, sfera Svetog Duha, koja je Večno Mirovanje, jer zauvek ostaje neometana od bilo koje ograničene ideje. S obzirom da nije dostupna čak ni za Sinove Božje kao takve, naziva se Agama, Nepristupačna.

### **Peta sfera, Đanaloka**

Sledeća je Đanaloka, sfera duhovne refleksije, Sinova Božjih, u kojoj je nastala ideja o odvojenoj egzistenciji Jastva. Pošto je ova sfera iznad shvatanja bilo koga iz kreacije Tame, Maje, naziva se Alakšja, Nepojmljiva.

### **Četvrta sfera, Maharloka**

Zatim dolazi Maharloka, sfera Atoma, započinjanje kreacije Tame, Maje iznad koje se reflektuje Duša (Spirit). Ova vezujuća spona je jedini put između duhovnog i materijalnog i naziva se Vrata, Dasamadvara.

### **Treća sfera, Svarloka**

Oko tog Atoma je Svarloka, sfera magnetne aure, elektriciteta. Ova sfera okarakterisana odsustvom svih kreacija (čak i organa i njegovih objekata, finijih materijalnih stvari) naziva se Mahasunja, Veliki Vakuum.

### **Druga sfera, Bhubarloka**

Sledeća je Bhavarloka, sfera električnih svojstava. Pošto su grublje stvari kreacije potpuno odsutne iz ove sfere, a vidljivo je samo prisustvo finijih, naziva se Sunja, Običan Vakuum.

### **Prva sfera, Bhuloka**

Poslednja i najniža sfera je Bhuloka, sfera grube materijalne kreacije, koja je svakome uvek vidljiva.

### **Supta Patala, sedam crkvi**

Kako je Bog stvorio čoveka po svojoj slici, tako je i telo čovekovo kao slika svemira. Materijalno telo čovekovo ima takođe sedam vitalnih mesta koji se nazivaju Patale. Čovek okrećući se prema sebi i napredujući pravim putem, opaža duhovnu Svetlost na tim mestima, koja se u Bibliji opisuju kao sedam crkvi, a svetlost kao zvezde koje izgledaju kao sedam anđela. Vidi Otkrivenje 1:12, 13, 16, 20. "...I obazrevši se videh sedam svećnjaka zlatnih i usred sedam svećnjaka nekoga koji izgledaše kao sin čovečji..." "U desnoj ruci držaše sedam zvezda..." "Sedam zvezda su anđeli sedam crkava, a sedam svećnjaka su sedam crkava."

### **Četrnaest Bhuvana, stadijuma kreacije**

Gore spomenutih sedam Svarga i sedam Patala, čine četrnaest Bhuvana, četrnaest jasno raspoznatljivih zona kreacije.

## **Sutra 14**

Puruša je pokriven sa pet Koša ili omotača.

### **Pet koša, ili omotača**

Puruša, Sin Božji, zaklonjen je s pet pokrivača zvanih Koše, ili omotači.

### **Srce, prva Koša**

Prva od pet je Srce, Čita, Atom, sačinjen od četiri ranije spomenute ideje, koje osećaju ili uživaju, i tako biva sedište blaženstva, anande, pa se naziva Anandamaja Koša.

### **Budhi, druga Koša**

Magnetna aura elektriciteta, ispoljavanje Budhi—a, Inteligencije koja određuje šta je Istina. Tako bivajući sedište znanja đnana, naziva se Đnanamaja Koša

### **Manas, treća Koša**

Treća je telo Manasa, Uma, (omotač) sačinjen od organa čula, kao što je pre bilo navedeno, a naziva se Manomaja Koša.

### **Prana, četvrta Koša**

Četvrto je telo energije, vitalnosti ili Prane, kao što je pre opisano, sačinjeno je od organa akcije i zbog toga je nazvano Pranamaja Koša.

## **Gruba materija, peta Koša**

Peti i poslednji od svih omotača je gruba materija, spoljašnji omotač Atoma koji postaje Ana, hrana i izdržava ovaj vidljivi svet, pa se prema tome naziva Anamaja Koša.

## **Akcija Ljubavi**

Kada je Akcija Odbojnosti, ispoljavanja Svemoguće Energije, na ovaj način kompletirana, Akcija Privlačenja (Svemoćna Ljubav u jezgru Srca) počinje da se manifestuje. Pod uticajem ove Sveznajuće Ljubavi, Privlačnosti, Atomi, privučeni jedan prema drugom, sve se više približavaju, uzimajući eteričnu, gasovitu, vatrenu, vodenu i krutu formu.

## **Beživotno kraljevstvo**

Ovaj vidljivi svet tako postaje ukrašen suncima, planetama, mesecima, koje nazivamo beživotno kraljevstvo kreacije.

## **Biljno kraljevstvo**

Na ovaj način, kada je aktivnost Božanske ljubavi još razvijenija, evolucija Avidje, Neznanja (delić Tame, Maje, manifestovane Svemoćne Energije) počinje da se povlači. Anamaja Koša, spoljašnji omotač Atoma grube materije takođe uzmiče, Pranamaja Koša (omotač sastavljen od

Karmendrija, organa akcije) počinje da deluje. U tom organskom stanju Atomi, priljubljujući se jedan uz drugog mnogo bliže do svog srca, pojavljuju se u kreaciji kao biljno kraljevstvo.

### **Životinjsko kraljevstvo**

Kada Pranajama Koša počne da se povlači, Manomaja Koša (omotač sačinjen od Đnanendrija, organa čula) izlazi na svetlo. Atomi tada opažaju prirodu spoljašnjeg sveta i privlačeći druge Atome drugačije prirode, formiraju tela neophodna za uživanje, pa se tako u kreaciji pojavljuje životinjsko kraljevstvo.

### **Ljudi**

Kada Manomaja počne da se povlači, Đnanamaja Koša (telo Inteligencije sačinjeno od elektriciteta) postaje uočljiva. Atom, stičući moć razlučivanja dobrog i lošeg, postaje čovek, razumno biće u kreaciji.

### **Devata ili Anđeo**

Kada je čovek, negujuću Božansku Dušu ili Sveznajuću Ljubav unutar svog srca, sposoban da se uzdigne iznad Đnanamaja Koše, tada najunutarnjiji omotač, Čita, Srce (sačinjen od četiri ideje) postaje manifestovan. Čovek se tada naziva Devata ili Anđeo u kreaciji.

## **Oslobođeni, Sanjasi**

Kada je i Srce ili najunutrašnjiji omotač svučen, ne postoji više ništa što bi zadržavalo čoveka u zarobljeništvu ove kreacije, Tame, Maje. Tada postaje slobodan, Sanjasi, Sin Božji i ulazi u kreaciju Svetlosti.

### **Sutre 15, 16**

Kao što su objekti viđeni u našim snovima, kada se probudimo, nepostojeći, tako su naše budne percepcije slično nerealne – samo stvar zaključivanja.

### **Spavanje i budna stanja**

Kada čovek uporedi svoje ideje vezane za grube stvari zamišljene u budnom stanju sa svojom koncepcijom misli u snu, sličnost koja među njima postoji prirodno ga vodi zaključku da ovaj spoljašnji svet takođe nije onakav kakav nam se čini da jeste.

Tražeci daljnja objašnjenja, nalazi da sve njegove budne koncepcije suštinski nisu ništa drugo do mnoštvo ideja prouzrokovanih jedinstvom pet objekata čula (negativna svojstva pet unutrašnjih elektriciteta) s pet organa čula (njihova pozitivna svojstva) kroz sredstvo pet organa akcije (neutralizacija svojstva elektriciteta).

Ovo jedinstvo deluje kroz vodstvo Uma (Manas) i zamišlja ili poima pomoću Inteligencije (Budhi). Prema tome, jasno je da su sve koncepcije koje čovek formira u svom budnom stanju puka

zaključujuća Parokšadnana – jedino stvar  
zaključivanja.

### **Sutra 17**

Ono šta je potrebno jeste Guru, Spasitelj, koji će da nas probudi za Bhakti (predanost) i percepcije Istine.

#### **Kada Čovek nalazi svog Sat–Gurua ili Spasitelja**

Na ovaj način, kada čovek razume svojim (pravilnim zaključivanjem) Parokšadnana ništavnost spoljašnjeg sveta, on ceni položaj Jovana Krstitelja, božanske ličnosti koja je bila očevidac Svetla i svedok Hrista, posle čega je ljubav njegovog srca, nebeskim darom prirode, postala razvijena.

Svaki napredni, iskreni tragalac može da bude srećan imajući božansko društvo neke takve ličnosti, koja može dobrostivo da stoji uz njega kao njegov Duhovni Učitelj, Sat–Guru, Spasitelj. Sledeći usrdno svete pouke ovih božanskih osoba, čovek postaje sposoban da usmeri sve organe svojih čula prema unutra, prema njihovom zajedničkom centru – sensorijumu, Trikuti, ili Sušumnadvvari, vratima unutrašnjeg sveta – gde on poima Glas, kao naročito "kucanje" /Kosmičke Vibracije koja je/ u Reči Amin, Aum; i vidi od Boga poslano svetleće telo Radha, simbolizovano u Bibliji kao Prethodnik ili Jovan Krstitelj. Vidi Otkrivenje 3:14,20 i Jovan 1:6,8,23. "Evo šta govori Amin, svedok verni i istiniti, Početak stvaranja Božjeg... Evo stojim na vratima i kucam; ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i

večeraću s njim i on sa mnom." "Bejaše jedan čovek, od Boga poslan, po imenu Jovan... On beše svetlost, ali on dođe da svedoči tu Svetlost... Ja sam, reče on, glas vapećeg u pustinji, Poravnajte put Gospodnji."

### **Ganga, Đamuna ili Jordan, svete reke**

Prema određenoj prirodi tog zvuka, načinu njegovog isticanja, poput reke iz nepoznatog višeg kraja i gubeći se u gruboj materijalnoj kreaciji, figurativno je opisan od različitih sekti ljudi, imenima različitih reka koje su smatrali svetima; na primer Ganga kod Hindusa, Đamuna kod Vaišnavana<sup>12</sup> i Jordan kod Hrišćana.<sup>13</sup>

### **Drugo rađanje**

Kroz svoje svetlonosno telo, čovek verujući u postojanje istinskog Svetla – Život ovog univerzuma – biva kršten ili uronjen u svetu reku zvuka. Krštenje je, kako se kaže, drugo rađanje čoveka i naziva se Bhakti Joga.<sup>14</sup> Bez toga čovek nikada ne može da shvati stvaran unutrašnji svet, kraljevstvo Božje. Vidi Jovan 1:9 i 3:3. "To beše istinita svetlost, koja obasjava svakog čoveka koji dolazi na svet." "Isus mu odgovori: Zaista, zaista ti kažem, ako se ko ponovo ne rodi, ne može da vidi kraljevstvo Božje."

---

<sup>12</sup>Obožavaoci Višnua, Boga kao zaštitnika.

<sup>13</sup>Matej 3:13–17

<sup>14</sup>Jedinstvo s Bogom kroz Ljubav, Privlačnost, koja konstantno vuče čoveka prema kraljevstvu Božjem.



### **Aparokšadnana, pravo razumevanje**

U tom stanju sin čovečji počinje da se kaje i okreće se od grube materijalne kreacije, polako se penje prema svom Božanstvu, Večnoj Supstanci, Bogu. Kada je zaustavljen razvoj neznanja, čovek postepeno shvata istinski karakter Tame, Maje, kao puku igru misli ideja Vrhovne Prirode na njegovom sopstvenom Jastvu, jedinoj Realnoj Supstanci. Ovo istinsko razumevanje se naziva Aparokšadnana.

### **Sutra 18**

Oslobađanje (Kaivalja) se postiže kada se ostvari jedinstvo svog Jastva s Univerzalnom, Vrhovnom Realnošću.

### **Sanjasi ili Hrist pomazanik Spasitelj**

Kada se svi oblici neznanja povuku, srce bivajući potpuno čisto i neokaljano neće više samo da odražava Duhovnu Svetlost, nego će aktivno i da je manifestuje; a tako posvećen i pomazan, čovek postaje Sanjasi, oslobođen, ili Hrist Spasitelj.<sup>15</sup> Vidi

---

<sup>15</sup>To znači, on postaje jedno sa svesnošću Hrista, odrazom svesti Večnog Boga Oca u kreaciji, imanentnog s Rečju ili Aum–om, Kosmičkom

Jovan 1:33. "...na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njemu, to je onaj koji krštava Duhom Svetim."

### **Krštenje u reci Svetlosti**

Kroz tog Spasitelja sin čovečji postaje ponovo kršten ili uronjen u reku Duhovne Svetlosti, i nadrastajući kretanje Tame, Maje, ulazi u duhovni svet i postaje ujedinjen sa Abhasa Čaitanjom ili Purušom, sinom Božjim, kao što je bio Gospod Isus iz Nazareta. U tom stanju čovek je zauvek spašen od okova Tame, Maje. Vidi Jovan 1:12 i 3:5. "Ali svima koji ga primiše, koji veruju ime njegovo, dao je on moć da postanu Sinovi Božji." "Zaista, zaista ti kažem, ako se čovek ne rodi od vode i duha, ne može ući u kraljevstvo Božje."

### **Žrtvovanje sebe**

Kada tako čovek ulazeći u duhovni svet postane Sin Božji, on shvata univerzalnu Svetlost – Svetog Duha – kao savršenu celinu, a svoje Jastvo kao ništa drugo nego zamisao koja počiva u fragmentu Aum Svetla. Tada žrtvuje sebe Svetom Duhu, na oltaru Boga; to znači da napušta uzaludne ideje o svom odvojenom postojanju, i postaje jedna integralna celina.

---

Vibracijom. Tako je oslobođen i spašen od mraka Maje, obmane i odvojenosti od Oca.

## **Kaivalja, ujedinjenje**

Tako, bivajući jedno s univerzalnim Svetim Duhom Boga Oca, on postaje ujedinjen s Realnom Supstancom, Bogom. Ovo ujedinjenje Jastva s Večnom Supstancom, Bogom, naziva se Kaivalja.<sup>16</sup> Vidi Otkrivenje 3:21. "Koji pobedi daću mu da sedi sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem na presto njegov."

## **Poglavlje 2 CILJ**

### **Sutra 1**

Iz toga proizilazi želja za oslobađanjem.

### **Oslobađanje, glavna stvar**

Kada čovek shvati, čak i putem zaključivanja, istinsku prirodu ove kreacije, pravi odnos koji postoji između te kreacije i njega; i kada nadalje shvati de je potpuno zaslepljen uticajem Tame, Maje, i da je okov same Tame taj koji ga tera da zaboravi svoje pravo

---

<sup>16</sup>Doslovno "izolacija", apsolutna nezavisnost ili oslobađanje kroz jedinstvo s Bogom.

Jastvo i koji donosi sve njegove patnje, čovek prirodno želi da bude oslobođen od tih zala. Ovo oslobađanje od okova Maje postaje glavna stvar u njegovom životu.

### **Sutra 2**

Oslobađanje je stabilizacija Puruše (dive, duše) u svom pravom Jastvu.

### **Boravak u sebi je oslobađanje**

Kada se uznesu iznad ideje kreirane od ove Tame, Maje i izade izvan dohvata njenog uticaja, postaje oslobođen od ropstva i utvrđen u svom pravom Jastvu, Večnoj Duši.

### **Sutra 3**

Tada nastaje prekid svih boli i postignuće krajnjeg cilja (istinsko ispunjenje, Božja–realizacija).

### **Oslobađanje je spasenje**

Postizanjem takvog oslobađanja, čovek je spašen od svih nevolja i sve želje njegovog srca su ispunjene, pa je vrhovni cilj njegovog života ostvaren.

### **Sutra 4**

U protivnom, iz rađanja u rađanje, čovek ima iskustvo bede od neispunjenih želja.

## **Zašto čovek pati**

Dotle dok se čovek poistovećuje sa svojim materijalnim telom i ne uspava da nađe oslonac u svom istinskom Jastvu, on oseća da su njegove potrebe, vezane uz želje njegovog srca, ostale neispunjene. Da bi ih zadovoljio, od mora često da se pojavljuje u mesu i krvi na pozornici života, izvrnut uticaju Tame, Maje, i mora da pati kroz sve nevolje života i smrti ne samo u sadašnjosti nego isto tako i u budućnosti.

### **Sutre 5, 6**

Nevolje se rađaju iz Avidje, Neznanja. Neznanje je opažanje nepostojećeg, a ne opažanje Postojećeg.

### **Šta je neznanje?**

Neznanje, Avidja, je neshvatanje, ili nepravilno shvatanje postojanja onoga što ne postoji. Kroz Avidju čovek veruje da je ova materijalna kreacija jedino što stvarno postoji, da nema ništa izvan toga, zaboravljajući da ova materijalna kreacija nije ništa po svojoj supstanci više, nego puka igra ideja u Večnoj Duši, jedinoj Stvarnoj Supstanci, izvan dohvata materijalne kreacije. Ovo neznanje nije samo problem za sebe, nego je takođe izvor i svih ostalih nevolja čoveka.

## **Sutre 7–12**

Avidja, Neznanje, ima dvostruku snagu polarnosti i manifestuje se kao egoizam, sklonost, averzija i (slepa) tvrdoglavost.

Zamračujuća snaga Maje proizvodi egoizam i (slepu) tvrdoglavost; suprotni pol Maje proizvodi sklonost (privlačnost) i averziju (odbojnost).

Egoizam je rezultat nedostatka diskriminacije između fizičkog tela i pravog Jastva.

Tvrdoglavost je rezultat prirodnih uslovljavanja (vera u Prirodu i njene zakone kao konačne, umesto vere u sveuzročnu snagu Duše).

Sklonost predstavlja žeđ za objektima koji nas usrećuju.

Averzija znači želju za uklanjanjem objekata koji nas čine nesrećnima.

### **Neznanje je izvor svih nevolja**

S namerom da razumemo kako je Neznanje izvor svih ostalih problema, trebalo bi da zapamtimo (kao što je bilo objašnjeno u prethodnom poglavlju) da je Neznanje, Avidja, samo delić Tame, Maje, uzet raspodeljivanjem, pa kao takav on poseduje dva svojstva Maje. Jedno je njena zamračujuća strana, pod čijim uticajem je čovek sprečen da razume bilo šta izvan materijalne kreacije. Ova zamračujuća sila proizvodi Asmitu ili Egoizam, identifikaciju Jastva s materijalnim telom, koje je samo razvitak Atoma, delić univerzalne sile; i Abhinivesa ili slepu

tvrdoglavost u uverenju o neospornosti i krajnjoj vrednosti materijalne kreacije.

Pod delovanjem drugog svojstva Maje, Neznanje ili Avidja u svom suprotnom polu proizvodi privlačnost prema određenim predmetima i odbojnost za druge. Objekti tako privučeni, su objekti zadovoljstva, za koje je Sklonost,<sup>17</sup> Raga, oformljena. Objekti koji su odbojni, su objekti koji proizvode bol, prema kojima je formirana Odbojnost, Dveša.

### **Sutra 13**

Koren bola je egoistično delovanje, koje, (bazirajući se na obmani) vodi bedi.

### **Zašto je čovek ograničen**

Pod uticajem ovih pet nevolja – Neznanje, Egoizam, Privrženost, Averzija i Tvrdoglavost – čovek je naveden da se uplete u egoistične poslove, a kao posledica toga on pati.

### **Sutre 14, 15**

Čovekova svrha je da okonča oslobađanje od nesreće. Jednom kada odagna svu bol izvan mogućnosti njenog povratka, on je postigao najviši cilj.

### **Vrhovni cilj srca**

Prestajanje svake patnje kod čoveka je Artha, neposredan cilj srca. Potpuno iskorenjenje svih tih

---

<sup>17</sup>Privrženost, vezanost.

patnji, tako da je onemogućeno njihovo ponovno pojavljivanje, je Paramartha, vrhovni silj.

### **Sutre 16–21**

Postojanje, svesnost i blaženstvo, tri su žudnje (ljudskog srca).

Ananda, blaženstvo, je zadovoljstvo srca koje se postiže načinima i sredstvima nadahnutim Spasiteljem, Sat–Guruom.

Čit, istinska svest, prouzrokuje potpuno uništenje svih nevolja i rast svih vrlina.

Sat, postojanje, postignuto je realizacijom stalnosti duše.

Ova tri kvaliteta čine pravu prirodu čoveka.

Kada su sve želje ispunjenje, a sve bede uklonjene, dostiže se Paramartha (najviši cilj).

### **Stvarne potrebe**

Čovek prirodno oseća veliku potrebu za Egzistencijom, Sat; Svešču, Čit; i Blaženstvom, Ananda. To troje je prva potreba ljudskog srca i nema ništa da čini ni sa čim izvan njegovog Jastva. Oni su suštinska svojstva njegove sopstvene prirode, kao što je objašnjeno u prethodnom poglavlju.

### **Kako čovek postiže Blaženstvo**

Kada čovek ima sreću da stekne naklonost neke božanske ličnosti, Sat–Gurua (Spasitelja), i predano sledi njegove svete pouke, on je sposoban da usmeri svu svoju pažnju prema unutra i da postane vešt u



zadovoljavanju svih želja svog srca i tako može da postigne zadovoljstvo, Ananda, Pravo Blaženstvo.

### **Kako se pojavljuje Svesnost**

S tako ispunjenim srcem, čovek je sposoban da fiksira svoju pažnju na bilo šta i može da pojmi sve aspekte takvog izabranog predmeta. Tako se Čit, Svesnost svih modifikacija Prirode – sve od njenih prvih i osnovnih manifestacija, Reči (Amin, Aum), pa čak i do njenog sopstvenog Realnog Jastva – postepeno pojavljuje.

Prema tome, apsorbovan u toj struji, čovek biva kršten, počinje da se kaje i vraća svom Božanstvu, Večnom Ocu, mestu odakle je pao. Vidi Otkrivenje 2:5. "Opomeni se dakle, odakle si ispao, pokaj se..."

### **Kako se ostvaruje Egzistencija**

Čovek, postavši svestan svog sopstvenog pravog položaja i prirode ove kreacije Tame, Maje, stiče apsolutnu snagu kojom to nadvladava i postepeno suzbija svako razvijanje Neznanja. Na ovaj način, oslobođen od kontrole ove kreacije Tame, čovek shvata svoje sopstveno Jastvo kao Neuništivu i Večno–Postojeću Realnu Supstancu. Tako na videlo izlazi Sat, Egzistencija Jastva.

### **Kako se postiže glavni predmet srca**

Sve potrebe srca – Sat, Egzistencija; Čit, Svesnost; i Ananda, Blaženstvo – kada se postignu, istrošeno je Neznanje, majka svih zala, a posledica toga je da prestaju zauvek sve nevolje ovog materijalnog sveta, koje su izvori svih vrsta patnji. Tako je postignut najviši cilj srca.

### **Sutra 22**

Postigavši sva ispunjenja svoje prirode, čovek više nije samo reflektor božanske svetlosti, nego postaje aktivno ujedinjen sa Duhom. Ovo stanje je Kaivalja, jedinstvo.

### **Kako čovek nalazi spasenje**

U ovom stanju, kada su ispunjene sve potrebe i kada je ostvaren vrhovni cilj, srce je potpuno pročišćeno i umesto da samo odražava duhovnu svetlost, ono je aktivno manifestuje. Tako posvećen čovek ili pomazan Svetim Duhom, postaje Hrist, pomazanik Spasitelj. Ulazeći u Kraljevstvo Duhovne svetlosti, on postaje Sin Božji.

U tom stanju čovek shvata svoje Jastvo kao deo Univerzalnog Svetog Duha, i napuštajući sujetnu ideju o svom odvojenom postojanju, sjedinjuje se s Večnim Duhom; što znači da postaje jedan i isti s Bogom Ocem. Ovo ujedinjenje Jastva s Bogom je Kaivalja, što je Vrhovni Clj svih stvorenih bića. vidi Jovan 14:11. "Verujte meni da sam ja u Ocu, i Otac u meni."

## Poglavlje 3 POSTUPAK

### **Sutre 1–4**

Jađna, žrtva, je uzdržavanje (Tapas), duboko izučavanje (Svadhjaja), i vežbanje meditacije na Aum (Brahmanidhana).

Uzdržavanje je strpljenje ili jednako raspoloženje u svim stanjima (staloženost između osnovnih dualnosti Maje; hladnog i vrućeg, boli i zadovoljstva i sl.).

Svadhjaja se sastoji od čitanja ili slušanja duhovne istine, uranjanja u nju i formiranja jasnih pojmova o njoj.

(Meditacija na) Pranavu, božanski zvuk Aum—a, jedini je put do Brahmana (Duha), spasenja.

### **Tumačenje strpljenja, vere i svetog delovanja**

Tapas je religiozno umrtvljivanje ili strpljenje i u radosti i u patnji. Svadhjaja je sravana, učenje, sa mananom, dubokom pažnjom, a tako dolazi do nididhjasane, formiranja jedne ideje prave vere o Jastvu, što znači – šta sam ja, odakle dolazim, kuda idem, iz kog razloga sam došao, i ostala takva pitanja koja se tiču Jastva. Brahmanidhana je krštenje ili sjedinjavanje Jastva u Struji Svetog Zvuka (Pranave, Aum), što je sveto delo, izvedeno da bi se postiglo spasenje, a što je jedini put kojim čovek može da se vrati svom Božanstvu, Večnom Ocu, odakle je ispao.

Vidi Otkrivenje 2:19. "Znam dela tvoja, i ljubav, i veru, i službu tvoju vernu, i istrajnost tvoju, i poslednja dela tvoja, mnogobrojnija od prvih."

### **Sutre 5, 6**

Aum se čuje negovanjem Sradhe (prirodne ljubavi srca), Virje (moralne hrabrosti), Smriti (sećanja na čovekovu božanstvenost), i Samadhia (istinske usredsređenosti).

Sradha je jačanje prirodne ljubavi srca.

### **Kako se manifestuje Sveti Zvuk**

Taj Sveti Zvuk Pranava Sabda, manifestuje se spontano kroz negovanje Sradhe, energetske tendencije prirodne ljubavi srca; Virje, moralne hrabrosti; Smritia, istinskog shvatanja; Samadhia, istinske usredsređenosti.

### **Vrlina Ljubavi**

Najvažniji uslov za postizanje svetog života je prirodna ljubav srca. Kada se ta ljubav, nebeski dar Prirode, pojavi u srcu, ona uklanja sve uzroke razdražljivosti iz sistema i smiruje ga do savršeno normalnog stanja; a ojačavajući životne snage izbacuje sve strane materije – klice bolesti – prirodnim putem (znojenje itd.). Time čovek postaje savršeno zdrav telesno i mentalno i osposobljava ga da ispravno shvati vođstvo prirode.

Kada je u čoveku razvijena ljubav, on postaje sposoban da shvati pravi položaj svog ličnog Jastva

tako dobro kao što shvata i kod svih drugih koji ga okružuju.

Pomoću te razvijene ljubavi čovek ima sreću da stekne božansko društvo duhovnih osoba i biva izbavljen zauvek. Bez ove ljubavi čovek ne može da živi na prirodan način, niti može da zadrži društvo primerene osobe za svoju ličnu dobrobit; on često biva uzbuđen stranim materijama unešenim u svoj sistem kroz greške u razumevanju vođenja Prirode; a kao posledica toga on pati telesno i duševno. On nikada ni u čemu ne može da nađe mir i život mu postaje breme. Prema tome, negovanje ove ljubavi nebeskog dara, je primarni zahtev za postizanje svetog spasenja. Čovek ne može da napreduje ni jedan korak prema spasenju bez ljubavi. Vidi Otkrivenje 2: 2–4. "Znam dela tvoja i trud tvoj i istrajnost tvoju. Znam da ne možeš da snosis zločeste; i da si iskušao one koji govore da su apostoli, a nisu, i našao si da su lažni. "I podneo si mnogo i imaš strpljenje, i da si se trudio za ime moje i nisi posustao. "Ipak imam nešto protiv tebe, jer si napustio prvu ljubav svoju."

### **Sutre 7, 8**

Moralna hrabrost (Virja) izrasta iz Sradhe, usmeravanjem ljubavi prema Guruu i iz predanog sleđenja njegovih instrukcija.

Oni koji uklanjaju naše nevolje, raspršuju naše sumnje i daruju mir, istinski su učitelji. Oni izvode

božansko delo. Njihovi protivnici (oni koji uvećavaju naše sumnje i teškoće) su štetni za nas i treba da budu izbegnuti kao otrov.

Kao što je objašnjeno u prethodnom poglavlju, ova kreacija suštinski nije ništa drugo nego puka igra pojmova prirode u jedinoj Pravoj Supstanci, Bogu, Večnom Ocu, koji je Guru – Svevišnji – u ovom svemiru. Sve stvari ove kreacije nisu dakle ni od kakve druge supstance, nego od ovog Gurua Uzvišenog Oca Samog Boga, opažene u mnoštvu pod uticajem raznolikih aspekata igre Prirode. Vidi Jovan 10:34 i Psalam 82:6. "Isus im odgovori: Ne stoji li napisano u zakonu vašem: 'Ja rekoh; bogovi ste?'" "Rekoh: bogovi ste i sinovi Svevišnjega svi."

Iz ove kreacije, objekat koji nas oslobađa bede i sumnji i donosi nam mir, bio on živ ili ne, i kako god da je beznačajan, on ima pravo na naše najviše poštovanje. Čak ako je posmatran od drugih kao objekat vredan prezira, treba da se prihvati kao Sat (Spasitelj), a njegovo društvo kao božansko. Ono što proizvodi suprotne rezultate, uništavajući naš mir, bacajući nas u sumnje i stvarajući naše nevolje, treba da se smatra za Asat, propast svakog dobra i treba ga izbegavati kao takvo. Indijski mudraci imaju uzrečicu:

/Neki smatraju da božanstva egzistiraju u vodi (tj. u prirodnim elementima) dok učenici smatraju da egzistiraju na nebu (u astralnom svetu); nerazumni ih traže u drveću i kamenju (tj. u slikama ili simbolima),

ali Jogi realizuje Boga u svetilištu svog sopstvenog Jastva./

Da bi postigli spasenje, ljudi biraju kao svog Spasitelja objekat koji mogu da shvate prema svom sopstvenom stadijumu evolucije. Tako, uopšteno, ljudi smatraju da je bolest velika nesreća; a pošto voda, kada se primenjuje kako treba, može da otkloni bolest, neznalice mogu kao svoje Božanstvo da izaberu samu vodu.

Filozofi, sposobni da shvate unutrašnje električno Svetlo koje svetli u njima samima, nalaze kako ljubav njihovog srca teče energetski prema Svetlu koje ih oslobađa svih uroka razdražljivosti, smirivanjem dovodi njihov sistem u normalno stanje i ojačava njihove životne snage, čini ih telesno i mentalno savršeno zdravim. Tako oni prihvataju to Svetlo za svoje Božanstvo ili Spasitelja.

Neznalice će u svojoj slepoj veri prihvatiti mir koji im dolazi iz drveta ili stene kao svog Spasioca ili Božanstvo u spoljašnjoj kreaciji, zato će prirodna ljubav njihovog srca da se razvija sve dok ih energetska tendencija takvih božanstava oslobađa uzroka razdražljivosti, smiruje njihov sistem na normalno stanje i ojačava njihove životne snage. Adepti, s druge strane, imajući potpunu kontrolu nad čitavim materijalnim svetom, nalaze svoje Božanstvo ili Spasitelja u Sebi, a ne napolju u spoljašnjem svetu.

### **Traži Gurua s dubokom ljubavlju**

Biti u društvu Gurua nije samo biti u njegovom fizičkom prisustvu (što je ponekad i nemoguće),

nego uglavnom znači imati njega u srcu i biti jedno s njim u načelu i uskladiti se s njim.

Ovu misao je izrazio Lord Bekon: "Mnoštvo nije društvo, više je galerija lica." Nadalje, biti u društvu s božanskim objektom je njegovo povezivanje sa Sradhom, pojačavanje ljubavi srca u gore objašnjenom smislu, zadržavanjem njegovog potpunog prisustva i kvaliteta u mislima i njihovo održavanje, i predano sleđenje njegovih instrukcija, bez opiranja, poput jagnjeta. Vidi Jovan 1:29. "Gle, jagnje Božje, koje uzima grijehe sveta."

Radeći tako, kad čovek postane sposoban da razume uzvišeno stanje svoje božanske braće, može da bude srećan i ostankom u njihovom društvu i da traži pomoć od bilo koga od njih koga je izabrao kao svog Duhovnog Učitelja, Sat Gurua, Spasitelja.

Dakle, rezime je – Virja ili moralna hrabrost može da se postigne negovanjem Sradhe, tj. posvećenjem prirodne ljubavi svom Učitelju tako što će se stalno biti u njegovom društvu (u već obrazloženom, unutrašnjem osećanju), i slediti odano njegove svete instrukcije koje su date slobodno i spontano.

### **Sutre 9–11**

Moralna hrabrost je ojačana pridržavanjem moralnosti ili samokontrole (Jama) i religioznih pravila (Nijama).

Jama obuhvata ne nanošenje štete dugima,



istinoljubivost, ne krasti, umerenost, ne biti pohlepan. Nijama označava čistoću tela i misli, zadržanu u svim okolnostima i poslušnost (sleđenje Guruovih instrukcija).

Postojanost moralne hrabrosti može da se postigne negovanjem Jame, religioznog uzdržavanja: odsustvo grubosti, neiskrenosti, pohlepe, neprirodnog življenja i nepotrebnog posedovanja; i Nijame, religioznog pridržavanja: čistoća tela i misli – čišćenje tela spolja i iznutra od svih stranih materija koje, kada uzavru stvaraju u sistemu razne vrste bolesti; i razčišćavanje uma od svih predrasuda i dogmi koje stvaraju uskogrudost – zadovoljstvo u svim okolnostima; i poslušnost prema svetim poukama od božanskih ličnosti.

### **Šta je prirodno življenje?**

Da bi razumeli šta je to prirodno življenje, biće potrebno da ga odelimo od onoga što je neprirodno. Življenje zavisi od izbora a) hrane, b) boravišta, i c) društva. Da žive prirodno – niže životinje ove stvari mogu sebi da biraju uz pomoć svojih instikata i prirodnih stražara na čulnim ulazima: organima vida, sluha, dodira, mirisa i ukusa. Kod čoveka, opšte uzevši, ovi organi su od samog početka tako iskrivljeni nepravilnim življenjem da se malo možemo pouzdati u njihove sudove. Dakle, da bi razumeli koje su naše prirodne potrebe, moramo da zavisimo od zapažanja, eksperimenta i razuma.

## **Šta je prirodna hrana za čoveka**

Prvo, da bi se odabrala naša prirodna hrana, naše posmatranje treba da bude usmereno na oblik organa koji pomažu varenje i hranjenje – zuba i probavnih kanala; zatim prirodnim težnjama čulnih organa koji vode životinje prema njihovoj hrani; i prema ishrani mladih.

### **Posmatranje zuba**

Posmatranjem zuba nalazimo da su kod životinja mesoždera sekutići slabo razvijeni, ali su zato očnjaci izrazito dugi, glatki i oštri, za grabljenje plena. Kutnjaci su takođe zaoštreni; ti šiljci ne dodiruju, nego potpuno pristaju jedni uz druge, strana uz stranu, da bi odvojili mišićna vlakna.

Kod životinja biljoždera sekutići su izrazito razvijeni, a očnjaci zakržljali (iako su ponegde razvijeni u oružje, kao kod slonova), kutnjaci su široki i opremljeni gledju samo sa strane.

Kod umerenih, svi zubi su približno iste visine; očnjaci su malo izbačeni, kupasti i tupi (očigledno ne da grabe plen, nego za delovanje snage). Kutnjaci su široki i snabdeveni gledju na vrhovima da bi se izbeglo trošenje koje uzrokuje njihovo bočno kretanje, a nisu zašiljeni da bi žvakali meso.

Kod životinja što sve jedu, kao što su medvedi, s druge strane, sekutići su slični sekutićima biljojeda, očnjaci su kao kod mesojeda, a kutnjaci su zašiljeni i prošireni da bi služili dvostrukoj svrsi.

Na kraju ako pogledamo formaciju zuba kod čoveka nalazimo da ne liče ni zubima mesoždera, niti nalikuju zubima biljojeda ili bića koja sve jedu. Oni tačno izgledaju kao zubi kod umerenih životinja. Prema tome, razuman je zaključak da je čovek umerena plodo–jeduća životinja.<sup>18</sup>

### **Posmatranje probavnog kanala**

Posmatranjem probavnog kanala nalazimo da su creva mesojeda po dužini 3–5 puta veća od dužine njegovog tela, mereći od ustiju do anusa; a njihov stomak je skoro okrugao. Creva biljojeda su 20–28 dužina njihovog tela, a stomak im je više izdužen i složenije građen. Creva umerenih životinja su 10–12 puta duža od veličine njihovog tela, a stomak im je nešto širi nego kod mesojeda i ima produžetak u dvanaestopalačnom crevu (duodenumu) imajući svrhu drugog stomaka.

To je tačno oblik koji nalazimo kod ljudskih bića, iako anatomija kaže da su ljudska creva 3–5 veća od čovekovog tela – praveći grešku u merenju, jer meri od glave do pete, umesto do anusa. Prema tome, ponovo možemo da izvučemo zaključak da je čovek, po svoj prilici, umerena životinja.

---

<sup>18</sup>Plod uključuje bilo koji deo biljke koristan za čoveka. Vegetarijanska dijeta koju preporučuje Svami Šri Juktešvar uključuje povrće, orahe (bademe, lešnike i slične plodove) i žitarice.

## Posmatranje čulnih organa

Posmatranjem prirodnih tendencija čulnih organa – kao putokaza za određivanje šta je hranljivo – kojima su sve životinje usmeravane prema svojoj hrani, nalazimo da, kada mesojed nađe žrtvu, postaje tako radostan da oči počinju da mu se cakle; on nezadrživo grabi žrtvu i pohlepno lapće mlaz njene krvi. Nasuprot tome, biljojed odbija čak i svoju prirodnu hranu, ostavljajući je netaknutom, ako je poprskana s malo krvi. Njegova čula mirisa i vida vode ga u izboru trava i ostalih biljaka za njegovu ishranu koju jede s radošću. Slično, kod umerenih životinja nalazimo da ih njihovi senzori uvek usmeravaju prema plodovima stabala i polja.

Kod ljudi svih rasa nalazimo da ih njihova čula mirisa, sluha, vida nikada ne vode prema klanju životinja; naprotiv, oni čak ne mogu da podnesu ni gledanje takvih ubijanja. Preporučuje se da se klanice smeste izvan grada; čovek često uvodi stroge odredbe zabranjujući transport nepokrivenog mesa. Može li to meso da se smatra prirodnom hranom za čoveka, kada su i njegove oči i njegov nos toliko protiv toga, sve dok ne budu zavarani mirisima začina, soli i šećera? S druge strane, nalazimo da je miris voća tako divan, često nam i sam pogled na njega pravi zazubice. Takođe može da se primeti da razne žitarice i korenje poseduju prijatan miris i ukus, iako slab, čak i kada su nepripremljeni.

Dakle, opet smo iz ovog razmatranja vođeni do zaključka da je čoveku bilo namenjeno da bude umerena životinja.<sup>19</sup>

### **Posmatranje hranjenja mladih**

Posmatranjem hranjenja mladih, bez sumnje uočavamo da je mleko hrana novorođene bebe. Majka nema obilno mleka ako ne uzima voće, žitarice i povrće kao svoju prirodnu hranu.

### **Uzrok bolesti**

Prema ovim zapažanjima, jedini razuman zaključak koji se nameće je da su različite žitarice, voće, korenje, a za piće mleko i čista voda s otvorenog izvora, koja je izložena vazduhu i suncu, nesumnjivo najbolja hrana za čoveka. Ovo, kada se uskladi sa sistemom pravovremenog uzimanja hrane, s obzirom na snagu probavnih organa, dobro prožvakano i pomešano s pljuvačkom, uvek se lako asimiluje.

Drugačija prehrana nije prirodna za čoveka i neprimerena je sistemu pa je tako neizbežno strana; a kada ulazi u stomak ne asimiluje se dobro. Mešajući se s krvlju, ona se akumulira u organima za izlučivanje i drugim organima, koji joj nisu prilagođeni. Kada ne nalazi svoj izlaz napolje, po zakonu gravitacije, takva hrana se taloži u naborima

---

<sup>19</sup>"Još reče Bog: Evo dajem vam sve bilje što nosi seme po svoj zemlji i sva drveta rodna koja seme nose. To da vam je za hranu." (Postanje 1:29)

tkiva i fermentišući stvara bolest, mentalnu ili fizičku, pa konačno dovodi do prerane smrti.

### **Razvoj dece**

Eksperimenti takođe pokazuju da obično dijeta koja ne razdražuje, prirodna kao što je to vegetarijanska, skoro bez izuzetka, odgovara dečjem razvoju, jednako i fizičkom i mentalnom. Njihovo mišljenje, razumevanje, volja, glavne sposobnosti, temperament i opšte dispozicije takođe se pravilno razvijaju.

### **Prirodan život smiruje strasti**

Nalazimo da kada se pribegava posebnim sredstvima kao što su preterani post, pokora, ili manastirska izolacija u svrhu suzbijanja seksualnih nagona, ta sredstva retko donose željeni efekat. Eksperimenti pokazuju, da čovek ipak može da nadvlada te strasti, zaklete neprijatelje moralnosti, prirodnim životom, na gore navedenoj dijete koja ne nadražuje; time čovek postiže smirenost uma, što je, kao što svaki psiholog zna, najkorisnije za mentalnu aktivnost i jasno razumevanje, kao i za presudan način mišljenja ili zaključivanja.

### **Seksualna želja**

Nešto više treba da se kaže o prirodnom instinktu za razmnožavanje, koji je pored instinkta za samoodržanje, najjači u animalnom telu. Seksualna želja, kao i sve ostale želje ima normalno i nenormalno stanje, ili bolno stanje, od kojih je ovo

drugo stanje jedino rezultat stranih materija akumuliranih neprirodnim življenjem, kao što je to ranije spomenuto. Kod seksualne želje svako ima vrlo precizan termometar za označavanje stanja svog zdravlja. Takva želja je izvan svog normalnog stanja usled nadraživanja živaca, koje je rezultat pritiska stranih materija akumuliranih u sistemu; pritisak se ističe kod seksualnih aparata prvo kao povećana seksualna želja praćena postepenim povećanjem potencije.

Seksualna želja u svom normalnom stanju čini čoveka prilično slobodnim od svih uznemiravajućih žudnji i deluje na organizam (budeći želju za zadovoljenjem) samo povremeno. Ovde eksperimenti ponovo pokazuju da je ovaj nagon, kao i svi ostali, uvek normalan kod individua koje, kao što je navedeno, vode prirodan život.

### **Koren stabla života**

Seksualni organ – spoj važnih nervnih ekstremiteta, posebno simpatičkih i moždanih živaca (glavnih živaca abdomena) koji su, svojom povezanošću s mozgom, sposobni da oživljavaju celi sistem – u izvesnom smislu je koren drveta života. Čovek dobro poučen o pravilnoj upotrebi seksa, može da održava svoje telo i duh u dobrom zdravlju i da proživi prijatan život.

Praktična načela seksualnog života se ne podržavaju, jer javnost smatra da je taj predmet nečist i nepristojan. Tako zaslepljen, čovek se drznuo da prekrije Prirodu velom, jer mu izgleda prljava,

zaboravljajući da je ona uvek čista, a da sve nečisto i nepravilno leži u ljudskim pojmovima, a ne u samoj Prirodi. Prema tome jasno je da, ne znajući istinu o opasnosti zloupotrebe seksualne moći, čovek biva prisiljen na pogrešne prakse zbog nervne nadražljivosti koja rezultira iz neprirodnog življenja, pati u životu od problematičnih bolesti i konačno postaje žrtva prerane smrti.

### **Mesto čovekovog stanovanja**

Drugo, o čovekovom mestu stanovanja. Lako možemo da shvatimo kada osetimo nezadovoljstvo na ulazu u sobu u kojoj je gužva i metež nakon što smo udisali svež vazduh s planine, prostrane livade ili bašte, da je atmosfera grada ili bilo kog prenaseljenog mesta prilično neprirodna za stanovanje. Svežina planinskih visova, polja i vrtova, ili suvo mesto ispod drveća koje pokriva veliki deo zemlje, a da je provetreno sa svežim vazduhom, jeste mesto za stanovanje čoveka u skladu s Prirodom.

### **Društvo koga se treba držati**

Treće se odnosi na društvo koga se treba držati. Ovde ćemo takođe, ako slušamo šta nam naša savest diktira i konsultujemo svoje prirodne sklonosti, odmah shvatiti da volimo one osobe čiji magnetizam harmonično deluje na nas, koje smiruju naš sistem, okrepljuju iznutra našu vitalnost, razvijaju našu prirodnu ljubav i tako nas oslobađaju od naše bede i donose nam mir. To znači, treba da budemo u društvu sa Sat–om ili Spasiteljem, a da izbegavamo one koji



pripadaju Asat–u, kao što je ranije bilo opisano. Držeći se društva Sat–a (Spasitelja) omogućava nam se uživanje u savršenom zdravlju, fizičkom i mentalnom, a život nam se produžava. Na drugoj starni, ako ne slušamo upozorenje Majke Prirode, ne slušajući naloge naše čiste svesti i držimo se bilo kog društva koje je označeno kao Asat, proizvodi se suprotan efekat, pa nam je zdravlje oslabljeno i život skraćen.

### **Neophodnost prirodnog života i čistoće**

Prema tome, prirodan život je pomoć za praktikovanje Jame, asketskog uzdržavanja, kao što je pre objašnjeno. Čistoća uma i tela su podjednako važni u praktikovanju Nijame, ranije objašnjenog asketskog pridržavanja, gde svako nastojanje treba da se usmeri prema postizanju te čistoće.

### **Sutre 12–18**

Otuda iščezava sputanost.<sup>20</sup>

Osam okova ili zamki su mržnja, sramota, strah, žalost, osuđivanje, rasna predrasuda, porodični ponos i uskogrudost.

(Uklanjanje osam okova) vodi do velikodušnosti srca. Tako se postaje podesan i spreman za praksu Asana, Pranajame i Pratjahare; i da se uživa u domaćinskom životu (pomoću ispunjavanja svih čovekovih želja, i time oslobađanjem od njih).

Asana znači čvrst i prijatan položaj tela.

---

<sup>20</sup>Spadaju okovi.

Pranajama označava kontrolu nad Pranom, životnom silom.

Pratjahara znači povlačenje čula od spoljašnjih objekata.

### **Osam niskosti srca**

Čvrstina moralne hrabrosti, kada se jednom postigne, uklanja sve prepreke na putu spasenja. Ove prepreke su osam vrsta – mržnja, stid, strah, žalost, osuđivanje, rasna predrasuda, ponos zbog porekla i sužen osećaj za poštovanje – i čine osam niskosti ljudskog srca.

### **Buđenje velikodušnosti srca**

Uklanjanjem ovih osam prepreka, dolazi do Viratvam–a ili Mahatvam–a (velikodušnosti srca); a to čoveka čini podesnim za praktikovanje Asana (ostajanje u čvrstom, mirnom i prijatnom položaju), Pranajame (kontrole prane, nesvesnog nervnog elektriciteta), i Pratjahare (menjanja pravca svesnog nervnog toka prema unutra). Ove vežbe osposobljavaju čoveka da zadovolji svoje srce uživanjem u čulnim objektima kao što je potrebno u Garbhasthjasrama (domaćinskom) životu.

### **Vrednost pranajame**

Čovek može da aktivira voljne živce kada god to poželi, a može i da im da odmor kada se umore. Kada svi ovi voljni živci traže odmor, čovek tada prirodno spava, a pomoću tog sna oni bivaju

osveženi i mogu ponovo da rade punom snagom. Čovekovi ne-voljni živci, međutim, nezavisno od njegove volje, stalno rade od njegovog rođenja. Kada nad njima nema kontrole, ne može ni najmanje da se meša u njihov rad. Kada se ovi živci umore, oni takođe traže odmor i prirodno zaspe. Ovaj san nesvesnih ili ne-voljnih živaca se naziva Mahanidra, veliki san, ili smrt. Kada se to desi, cirkulacija, disanje i druge vitalne funkcije su zaustavljene, materijalno telo prirodno počinje da se raspada. Nakon nekog vremena, kada je veliki san, Mahanidra završen, čovek se budi, sa svim svojim željama i ponovo se rađa u novom telu kako bi ostvario različite čežnje. Na taj način čovek sebe vezuje za život i smrt i ne uspeva da postigne konačno spasenje.

### **Kontrola smrti**

Ako čovek uspe da kontroliše ove nesvesne ili ne-voljne živce uz pomoć napred navedene Pranajame, može da spreči prirodno raspadanje materijalnog tela i da stavi ne-voljne živce (srca, bubrega i ostalih vitalnih organa) da se periodično odmaraju, kao što to radi sa svojim svesnim živcima u snu. Posle takvog odmora uz pomoć Pranajame živci postaju osveženi i rade s novo snabdevenim životom.

Kao što posle spavanja, kada se odmaraju voljni živci, čoveku ne treba nikakva pomoć da se probudi, tako se i posle smrti, kada se čovek nauživao potpunog odmora, budi prirodno da živi u novom telu na zemlji. Ako čovek može da "umre", to jest da

svesno stavi celokupan svoj nervni sistem, voljni i ne-voljni, u odmor svaki dan vežbom Pranajame, celi njegov fizički sistem će da radi s velikom snagom.

Život i smrt su pod kontrolom jogija koji istraje u praktikovanju Pranajame. Na taj način on čuva telo od preteranog trošenja, što se dešava većini ljudi, i u svom sadašnjem telesnom obliku može da ostane onoliko dugo koliko želi, tako da ima vremena da odradi karmu u jednom telu i ispuni sve raznovrsne želje svog srca (a time i da ih se reši). Konačno očišćen, od njega se više ne zahteva da ponovo dolazi u ovaj svet pod uticaj Maje, Tame, ili da trpi "drugú smrt". Vidi Korinćanima poslanicu I 15:31 i Otkrivenje 2:10,11. "Svaki dan umirem, tako mi, braćo, vaše slave, koju imam u Hristu Isusu Gospodu našem." Sv. Pavle. "Ne boj se što ćeš imati muke... Budi veran do same smrti i daću ti venac života... Koji pobedi neće pretrpeti drugú smrt."

### **Neophodnost Pratjahare**

Čovek uživa u predmetu kada tako želi. Međutim, u vreme uživanja, ako ipak, usmeri svoje čulne organe kroz koje uživa, prema objektu svoje želje, nikada ne može da bude zadovoljan, a njegove želje rastu udvostručenom snagom. Nasuprot tome, ako može da usmeri svoje čulne organe prema unutra, prema svom Jastvu, tada smesta može da zadovolji svoje srce. Prema tome, vežbe navedene Pratjahare, menjanje pravca voljne nervne struje prema unutra, jeste poželjan put ispunjavanja svih zemaljskih želja.

Čovek mora da se reinkarnira ponovo i ponovo, sve

dok ne odradi sva zemaljska očekivanja i sve dok se ne oslobodi svih želja.

### **Neophodnost Asana**

Čovek ne može pravilno da oseća, čak ni da misli sve dok njegov um ne bude u stanju zadovoljstva. Različiti delovi ljudskog tela su tako harmonično uređeni da, čak ako je i samo nekoliko minuta jedan deo malo povređen, remeti se ceo sistem. Da bi se bilo šta shvatilo, tj. jasno osećalo srcem, neophodna je navedena vežba Asana, mirnog i prijatnog položaja.

### **Sutre 19–20**

Smriti, istinsko shvatanje, vodi do saznanja o svoj kreaciji.

Samadhi, istinska usredsređenost, omogućava čoveku da napusti individualnost radi univerzalnosti.

Iz toga izrasta Samjama ("savladavanje" ili nadilaženje egoističnog sebe), pomoću koje čovek ima iskustvo Aum vibracije koja otkriva Boga.

Na ovaj način je duša (krštena) u Bhakti Jogi (devociji). To je stanje Božanstva.

### **Smriti, istinsko shvatanje**

Kada čovek postane iskusan u gore spomenutim vežbama, može da shvati ili oseti sve stvari ove kreacije svojim srcem. Ovo istinsko shvatanje se naziva Smriti.

### **Samadhi, istinska usredsređenost**

Snažnim fiksiranjem pažnje na neki objekat koji se ovako shvata, kada čovek toliko postane poistovećen s njim da je kao bez svoje individualne prirode, on postiže stanje Samadhija ili stanje istinske usredsređenosti.

### **Pranava Sabda, Reč Božja**

Kada čovek usmeri sve svoje čulne organe prema njihovom zajedničkom centru, sensorijumu ili Sušumnadvari, vratima unutrašnjeg sveta, on opaža svoje Bogom–poslano svetlonosno telo Radhe ili Jovana Krstitelja i čuje "neobičan" zvuk kucanja, Pranava Sabda, Božju Reč. Vidi Jovan 1:6,7,23. "Bejaše jedan čovek, od Boga poslan, po imenu Jovan. "On dođe za svedočanstvo, da svedoči za svetlost, da svi veruju kroz njega. "Ja sam, reče on, glas vapećeg u pustinji."

### **Samjama, usredsređenost jastva**

Opažajući na ovaj način, čovek prirodno veruje u postojanje istinskog Duhovnog Svetla i povlačenjem svog jastva iz spoljašnjeg sveta, usredsređuje sebe na sensorijum. Ovo uredsređivanje jastva se naziva Samjama.

## **Bhakti Joga ili krštenje, drugo rađanje čoveka**

Pomoću ove Samjame ili usredsređivanjem jastva na sensorijum, čovek biva kršten ili potopljen u svetu reku Božanskog Zvuka. Ovo krštenje se naziva Bhakti Joga. U tom stanju čovek okajava, tj. okrećući se od grube materijalne kreacije Tame, Maje, penje se natrag ka svom Božanstvu, Večnom Ocu, odakle je pao i prolazeći kroz sensorijum, vrata, ulazi u unutrašnju sferu, Bhubarloku. Ovaj ulazak u unutrašnji svet je drugo rađanje čoveka. U tom stanju čovek postaje Devata, božansko biće.

### **Sutra 23**

Prevod je isti kao sledeći komentar.

#### **Pet stanja ljudskog srca**

Postoji pet stanja ljudskog srca; mračno, pokrenuto, utvrđeno, predano i čisto. Ovim različitim stanjima srca, čovek je klasifikovan i određen je njegov evolucionni status.

### **Sutra 24**

U mračnom stanju srca, čovek gaji pogrešno shvatanje (o svemu). Ovo stanje je rezultat Avidje, Neznanja i stvara udru (čoveka najniže kaste). On može da shvati samo ideje fizičkog sveta. Ovo stanje uma preovladava u Kali Jugi, Tamnom Dobu ciklusa.

#### **Mračno srce**

U mračnom stanju srca čovek pogrešno razmišlja; on misli da je ovaj grubi materijalni deo

kreacije jedina prava realnost koja postoji, i da nema ništa izvan toga. Međutim, to je ipak suprotno istini, kao što je ranije bilo objašnjeno i nije ništa drugo nego efekat Neznanja, Avidje.

### **Šudra ili klasa sluga**

U takvom stanju čovek se naziva Šudra, ili onaj koji pripada klasi sluga, jer je njegova prirodna dužnost da služi više klase ljudi s namerom da osigura njihovo društvo i tako pripremi svoje srce za postizanje višeg stadijuma.

### **Kali juga, mračni ciklus**

Ovo stanje čoveka se naziva Kali; i kad god u bilo kom solarnom sistemu, ljudi uopšteno, ostaju u tom stadijumu i obično su lišeni snage za napredovanje izvan istog stanja, za čitav taj sistem se kaže da je u Kali jugi, mračnom ciklusu.

### **Sutre 25, 26**

Prolazeći izvan prvog stadijuma u Brahmanovom planu, čovek se bori za prosvetljenje i ulazi u prirodu Kšatrija (ratničku) kastu.

On je pokrenut (evolucionom silom) u borbi (za istinu). On traži Gurua i poštuje njegove božanske savete. Tako Kšatrija postaje pogodan za boravak u svetu višeg razumevanja.



## **Pokrenuto srce**

Kada je čovek malo prosvetljen, upoređuje svoja, u budnom stanju sakupljena iskustva u odnosu na materijalnu kreaciju, sa svojim iskustvima iz snova, i shvatajući da su potonja iskustva puke ideje, počinje da gaji sumnje u suštinsko postojanje prethodnih iskustava. Tada je njegovo srce naterano da nauči pravu prirodu univerzuma i boreći se da razjasni svoje sumnje, traži dokaze da odredi šta je istina.

## **Kšatrija, ratnička kasta**

U ovom stanju se čovek naziva Kšatrija, ili čovek iz ratničke klase; a boriti se, na gore opisan način postaje njegova prirodna dužnost. Obavljanjem te dužnosti on može da postigne unutrašnje viđenje prirode kreacije i da postigne pravo znanje o njoj.

## **Sandhithala – mesto između višeg i nižeg**

Ovo Kšatrija stanje čoveka se naziva Sandhithala, mesto između višeg i nižeg. U tom stanju ljudi postaju željni za pravim znanjem i traže pomoć jedan od drugog; tako se u srcu pojavljuje uzajamna ljubav, glavna potreba za sticanjem spasenja neminovno se pojavljuje u srcu.

Motivisan energetsom tendencijom ove ljubavi, čovek se predano drži društva onih koji uništavaju nevolje, raščišćavaju sumnje i u njega unose mir; a tako izbegava sve što proizvodi suprotan rezultat. On takođe naučno izučava svete spise božanskih ličnosti.

## **Kada čovek nalazi Sat–Gurua, Spasitelja**

U ovom stanju čovek postaje sposoban da oceni pravu veru i da razume stvarni položaj božanske ličnosti, ako je srećan da nađe božansko društvo nekoga od onih koji će ljubazno da stoje uz njega kao njegov Duhovni Savetnik, Sat–Guru, Spasitelj. Sledeći predano svete savete, uči da usredsređuje svoj um, usmerava svoje čulne organe u njihov zajednički centar ili sensorijum, Sušumnadvara, vrata unutrašnje sfere. Tamo opaža svetlosno telo Jovana Krstitelja, ili Radhe i čuje sveti Zvuk (Amin, Aum) kao struju ili reku; a potopljen ili kršten u njoj, vraća se svom Božanstvu, Večnom Ocu, kroz različite Loke ili sfere kreacije.

### **Sutra 27**

Ima sedam svetova ili Loka kreacije: Bhu, Bhubar, Svar, Mahar, Jana, Tapo i Satja. (Ova zemlja i "zemaljski" stadijum čovekove svesnosti naziva se Bhuloka.)

### **Sedam Loka**

Na putu prema Božanstvu postoji sedam sfera ili stadijuma kreacije, označenih kao Svarge ili Loke prema Orijentalnim mudracima, a opisane su u poglavlji 1:13. One su Bhuloka, sfera grube materije; Bhubarloka, sfera finijih materija ili električnih svojstava; Svarloka, sfera magnetnih polova i aura ili elektriciteta; Maharloka, sfera magneta i atoma; Đanaloka, sfera Duhovnih Refleksija, Sinova Božjih; Tapaloka, Sfera Svetog Duha, Univerzalne Duše; i

Satjaloka, sfera Boga, Večne Supstance, Sat. Od ovih sedam ravni, prve tri (Bhuloka, Bhugarloka i Svarloka) obuhvataju materijalnu kreaciju, kraljevstvo Tame, Maje; a poslednja tri (Danaloka, Tapaloka i Satjaloka) obuhvataju duhovnu kreaciju, kraljevstvo Svetla. Mahaloka ili sfera Atoma je u sredini i za nju se kaže da su "vrata" koja saobraćaju između ove dve – materijalne i duhovne kreacije i naziva se Dasamadvara, deseta vrata, ili Brahmarandhra, put ka Božanstvu.

### **Sutra 28**

Ulazeći u Bhugarloku ("zrak" ili "svet postajanja") čovek postaje Dvija ili "dvaput-rođen". On obuhvata drugi deo materijalne kreacije – onaj od finijih, suptilnijih sila. Ovo stanje uma preovladava u Dvapara jugi.

### **Dvija ili dva put rođen**

Kada čovek, bivajući kršten, počne da se kaje i vraća Večnom Ocu, i povlači se od grubog materijalnog sveta, Bhuloke, a ulazi u svet finije materije, Bhugarloku; tada se za njega kaže da pripada Dviji, ili klasi "dva put-rođenih". U tom stanju on spoznaje svoj unutrašnji elektricitet, drugi, finiji, materijalni deo kreacije; i razume da postojanje spoljašnjeg, suštinski nije ništa nego samo sjedinjavanje ili jedinstvo njegovih finih unutrašnjih čulnih objekata (negativna svojstva elektriciteta) s njegovih pet čulnih organa (pozitivna svojstva) kroz njegovih pet organa akcije (neutrališuća svojstva

istih), prouzrokovano pomoću delovanja njegovog uma ili svesti (svesnosti).

### **Čvrsto srce**

Ovo stanje čoveka je Dvapara; a kada prirodno postane opšte stanje ljudskih bića u bilo kom solarnom sistemu, za celi taj sistem se kaže da je u Dvapara jugi. U Tom Dvapara stanju srce postaje postojano.

Ako čovek ostaje u krštenom stanju, ostaje uronjen u svetu struju, pa postepeno dolazi do stanja zadovoljstva u kome njegovo srce potpuno napušta ideje o spoljašnjem svetu i postaje predano unutrašnjem svetu.

### **Sutra 29**

U Svarloki ("nebu") čovek postaje podoban za razumevanje misterija Čitte, trećeg magnetnog dela materijalne kreacije. On postaje Vipra (skoro savršeno biće). Ovo stanje duha preovladava u Treta jugi.

### **Predano srce**

U ovom predanom stanju, povlačeći se iz Bhavarloke, sveta električnih atributa, čovek dolazi u Svaraloku, svet magnetnih svojstava, elektriciteta i polova; tada postaje sposoban da shvati Čittu, srce, treći magnetni deo kreacije. Ta Čitta je, kao što je objašnjeno u poglavlju 1, oduhovljeni Atom, Avidja ili Neznanje, deo Tame, Maje. Shvatajući ovu Čittu,

čovjek postaje sposoban da razume čitavu Tamu, Maju, čiji je deo i Čitta isto kao i ostatak kreacije. Čovjek je tada pripadnik Vipre, ili skoro savršene klase. Ovo stanje ljudskih bića se naziva Treta, a kad postane opšte stanje ljudskih bića, prirodno u bilo kom solarnom sistemu, za ceo sistem se kaže da je u Treta jugi.

### **Sutra 30**

Kroz istinsko pokajanje čovjek dostiže Maharloku ("veliki svet"). On postiže čisto srce jer više nije podložan uticaju neznanja, Maje. On ulazi u prirodnu kastu Brahmana ("znalaca Brahme"). Ovo stanje uma preovladava u Satja jugi.

### **Čisto srce**

Nastavljajući dalje prema Bogu, čovjek se podiže u Maharaloku, područje magneta, Atoma; tada se povlače svi oblici Neznanja, a njegovo srce dolazi do čistog stanja, ispražnjeno od svih spoljašnjih ideja. Tada je čovjek sposoban da shvati Duhovnu Svetlost, Brahmana, Pravu Supstancu svemira, koja je poslednji i večni duhovni deo kreacije. U ovom stanju čovjek se naziva Brahmana, ili pripadnik duhovne klase. Ovaj stadijum ljudskog bića se naziva Satja, a kada postane opšte stanje čoveka, prirodno u bilo kom sunčevom sistemu, za celi taj sistem se kaže da je u Satja jugi.

## Sutre 31, 32

Ne samo reflektujući nego i ispoljavajući Duhovnu Svetlost, čovek se uzdiže do Đanaloke, kraljevstva Božjeg.

Tada prelazi u Tapaloku, sferu Kutastha Čaitanje.

Napuštajući uzaludne ideje o svojoj odvojenoj egzistenciji, on ulazi u Satjaloku, odakle dostiže stanje konačnog oslobađanja ili Kaivalju, jedinstvo s Duhom.

Na taj način, kada je srce očišćeno, ono više ne samo da reflektuje, nego i manifestuje Duhovno Svetlo, Sina Božjeg; a tako posvećeno ili pomazano Duhom ono postaje Hrist, Spasitelj. To je jedini put kojim čovek, ponovo kršten ili apsorbovan u Duhu, može da nadraste kreaciju Tame i da uđe u Đanaloku, Kraljevstvo Božje; što je kreacija Svetla. U tom stanju se čovek naziva Đivanmukta Sanjasi, kao što je to bio Gospod Isus iz Nazareta. Vidi Jovan 3:5 i 14:6. "Isus mu odgovori: Zaista, zaista ti kažem, ako se čovek ne rodi od vode i duha, ne može da uđe u kraljevstvo Božje." "Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; niko neće doći k Ocu do kroza me."

U tom stanju čovek spoznaje sebe ništa više nego kao prolaznu ideju koja počiva na komadiću univerzalnog Svetog Duha Božjeg, Večnog Oca, a razumevajući pravu vrednost, on sebe žrtvuje u tom Svetom Duhu, oltaru Božjem; tj. napuštajući uzaludnu ideju o svojoj odvojenoj egzistenciji, on

postaje "mrtav" ili rastopljen u univerzalnom Svetom Duhu; i tako stiže do Tapaloke, područja Svetog Duha.

Na taj način, bivajući jedan i isti s univerzalnim Svetim Duhom Božjim, čovek postaje ujedinjen sa samim Večnim Ocem i tako dolazi u Satjaloku, u kojoj shvata da sva ova kreacija suštinski nije ništa drugo nego puka igra ideje njegove lične prirode i da ništa u svemiru ne postoji pored njegovog sopstvenog Jastva. To se naziva Kaivalja, Jedino Jastvo. Vidi Otkrivenje 14:13 i Jovan 16:28. "Blago mrtvima koji odsad umiru u Gospodu!" "Iziđoh od Oca i dođoh u svet, i opet ostavljam svet i idem k Ocu."

## Poglavlje 4 OTKRIVENJE

### Sutre 1–3

Učenost<sup>21</sup> se postiže kroz pročišćavanje tri čovekova tela. Takođe je dostupna kroz milost Gurua.

Pročišćenje dolazi kroz prirodu, pokoru i Mantre.

Kroz prirodu se pročišćava gusta materija (fizičko telo); kroz pokoru, finija materija (suptilno telo); kroz Mantre se pročišćava um.

Adeptstvo<sup>22</sup> je dostupno pročišćavanjem tela u svakom pogledu. Pročišćenje materijalnog tela može da se izvede stvarima koje su zajedno s njim stvorene od Prirode; kod električnog tela strpljenjem u svim okolnostima; a kod magnetnog tela (Čita, oduhovljeni Atom, Srce) regulisanjem disanja, što se naziva Mantra, pročistitelj uma.

Proces kojim pročišćenje može da se izvrši može da se nauči uz stopala božanskih ličnosti koje su svedoci Svetla i nose svedočanstvo Hristove Svesnosti.

---

<sup>21</sup>Upućenost u smislu posvećenosti.

<sup>22</sup>Učenost, upućenost, posvećenost.



## **Sutre 4, 5**

Kroz svete efekte Mantre, Pranava ili Aum zvuk postaje čujan.

Sveti zvuk se čuje na različite načine, obzirom na stepen posvećenikovog napredovanja (u pročišćavanju svog srca).

Kultivisanjem podešavanja disanja prema uputstvu Duhovnog Učitelja (Sat–Guru), spontano se pojavljuje Sveta Reč (Pranava i Sabda) i postaje čujna. Kada se ta Mantra (Reč, Pranava) pojavi, disanje se reguliše i zaustavlja se trošenje materijalnog tela.

Ta Pranava se javlja u raznim oblicima na različitim stupnjevima napredovanja, prema pročišćenju srca (Čita).

## **Sutra 6**

Čovek koji gaji prirodnu ljubav srca stiče vođstvo Gurua i počinje svoju Sadhanu (stazu duhovne discipline). On postaje Pravartaka, inicirani.

Već je bilo objašnjeno šta je Sat–Guru i kako treba da se ima njegovo društvo. Čovek, kada je podaren nebeskim darom čiste ljubavi, prirodno postaje sklon izbegavanju društva onoga ko je Asat i očuvanju društva onoga što je bilo opisano kao Sat. Predanim održavanjem društva Sata može da bude dovoljno srećan da zadovolji onoga koji će ljubazno da stane uz njega kao njegov Sat–Guru ili Duhovni

Učitelj. Imajući društvo svog Bogu–sličnog učitelja, u srcu sledbenika raste naklonost, Pravriti, koja ga štiti od kreacije Mraka, Maje i on postaje Pravartika, čovek koji je iniciran u praksu Jame i Nijame, asketskog uzdržavanja i pridržavanja koji su neophodni da bi se postiglo spasenje.

### **Sutra 7**

Praksom Jame i Nijame, iščezavaju osam niskosti ljudskog srca, a vrline rastu. Tako čovek postaje Sadhaka, pravi učenik, dostojan da postigne spasenje.

Treba zapamtiti da negovanjem Jame i Nijame iz ljudskog srca nestaju osam niskosti, a dolazi velikodušnost. Na tom stupnju čovek postaje spreman za vežbu asketskih stanja i drugih procesa koji su istaknuti od njegovog Sat–Gurua za postizanje spasenja. Kada nastavlja sa praksom postupaka koje mu je naznačio njegov Sat–Guru, čovek postaje Sadhaka ili učenik.

### **Sutra 8**

On napreduje u pobožnosti, čuje sveti Aum zvuk i postaje Siddha, božanska ličnost

U poglavlju 3 lako se može naći da, dok učenik prolazi kroz različite stadijume, postaje sposoban da shvati različite objekte kreacije u svom srcu; i kako postepeno napreduje kroz stanja meditacije; i kako konačno, usredsređivanjem svoje pažnje u

senzorijum, zapaža poseban neobičan zvuk, Pranava ili Sabda, svetu Reč; tada srce postaje božansko, a Ego, Ahamkara, ili sin čovečji postaje stopljen ili kršten u toj struji i postaje Siddha, adept, božanska osoba.

### **Sutra 9**

Tada zapaža manifestacije Duha i prolazi kroz sedam Patala Loka (ili centara duž kičme), videvši sedam rišija.

U krštenom stanju (Bhakti Joga, ili Surat Sabda Joga, apsorbovanje Ega u svetom Zvuku), čovek se povlači iz spoljašnjeg sveta grube materije, Bhuloka i ulazi u unutrašnji, svet finije materije, Bhubarloku. Tamo opaža izražavanja Duha, pravog Svetla, kao sedam zvezda i sedam centara ili zvezdano sjajeća mesta koja se upoređuju sa sedam zlatnih svećnjaka. Te zvezde, bivajući manifestacije pravog Svetla, Duha, nazivaju se anđeli ili rišiji koji se pojavljuju jedan za drugim u desnoj ruci sina čovečjeg; tj. na njegovom pravom putu prema Božanstvu.

Sedam zlatnih svećnjaka su sedam svetlećih mesta u telu, znana kao: mozak, sahasrara; medula oblongata (produžena moždina), adna čakra; i pet kičmenih centara – vratni, višudha; leđni, anahata; lumbalni (krsni), manipura; sakralni (pršljenovi krsta), svadhithana; i trtični, muladhara, i u njima Duh počinje da se manifestuje. Kroz tih sedam centara ili crkvi, Ego ili sin čovečji prolazi prema

Božanstvu. Vidi Otkrivenje 1:12,13,16,20 i 2:1. "... i obazrevši se videh sedam svećnjaka zlatnih i usred sedam svećnjaka nekoga koji izgledaše kao sin čovečji... u desnoj ruci držaše sedam zvezda." "Tajnu sedam zvezda koju si video u desnici mojoj i sedam svećnjaka zlatnih. Sedam zvezda jesu anđeli sedam Crkava, a sedam svećnjaka jesu sedam Crkava." Evo šta govori onaj koji drži sedam zvezda u desnici svojoj i ide posred svećnjaka zlatnih."

U ovom krštenom stanju (Bhakti Joga ili Surat Sabda Joga) Ego, Surat, sin čovečji, prolazeći postepeno kroz sedam spomenutih područja, stiče znanje iz tih područja; i kada tako dovršava putovanje kroz sve regione, on razume pravu prirodu svemira. Povlačeći sebe iz Bhavarloke, finije materijalne kreacije, ulazi u Svarloku, izvor svih materija, fine i grube. Tamo opaža svetle astralne oblike oko svog Srca, Atom, presto Duha Tvorca, osiguranog s pet elektriciteta i dva pola, Umom i Inteligencijom u sedam raznih boja kao kod duge. U toj sferi elektriciteta, ima i inteligencije, izvora svih čulnih objekata i organa za njihovo uživanje, čovek postaje savršeno zadovoljan posedujući sve objekte svojih želja i iz toga, stiče kompletno znanje. Dakle, pre navedenog astralnog oblika sa svojim elektricitetima i polovima, tj. od toga sedam opisanih delova je bilo kao zapečaćena kutija znanja, knjiga sa sedam pečata. Vidi Otkrivenje 4:3 i 5:1. "... a oko prestola bejaše duga..." "Zatim videh u desnici onoga koji seđaše na prestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata."

## **Sutra 10**

Tada, zbog Joga znanja i snage, čovek zadobija vrhovnu vlast nad sedam Svargi (neba). Postiže spasenje razilaženjem četiri izvorne ideje ("četiri manua" ili prvobitnih misli pomuću kojih je kreacija nastala).

Prolazeći kroz ovu Svarloku, sin čovečji dolazi u Maharloku, mesto magneta (Atoma) čije su zamisli manifestacije (Reč), Vreme, Prostor, i čestica (Atom) četiri komponentna dela. Kao što je spomenuto u poglavlju 1, ta Maharloka predstavlja Avidju, Neznanje koje stvara ideju o odvojenom postojanju jastva i izvor je Ega, sina čovečjeg. Otuda, budući da je čovek (manava) potomak Neznanja, a Neznanje je predstavljeno kroz četiri ranije navedene ideje, ove ideje su nazvane četiri manua, porekla ili izvora čoveka.

## **Sutra 11**

Postajući tako pobedonosan nad snagama Tame i Neznanja, čovek postaje jedan s Bogom.

Maharloka, mesto Magneta (Atoma), je Brahmarandhra ili Dasamadvara, vrata između dve kreacije, manifestovane i duhovne. Kada Ego, sin čovečji, dolazi do vrata, on spoznaje Duhovnu Svetlost i biva kršten u njoj. Prolazeći kroz vrata, on dolazi iznad idejne kreacije Tame, Maje, i ulazeći u duhovni svet opaža pravo Svetlo i postaje Sin Božji.

Na ovaj način, čovek bivajući Sin Božji, prevazilazi sve sputanosti Tame, Maje, i postaje posednik svih aisvarja, asketskih uzvišenosti. Tih aisvarja ima osam vrsta:

Anima, moć pravljenja čovekovog tela ili bilo čega drugog toliko malenim koliko on želi, čak toliko sitnim kao što je jedan atom, anu.

Mahima, moć uvećavanja i činjenja čovekovog tela ili bilo čega drugog mahat, toliko velikim koliko on želi.

Laghima, moć da se čovekovo telo ili bilo šta drugo napravi laghu, toliko laganim po težini koliko mu se sviđa.

Garima, moć pravljenja čovekovog tela ili bilo čega drugog guru, toliko teškim koliko on to želi.

Prapti, moć apti, za stizanje svega što mu se sviđa.

Vasitva, moć vasua, dovođenje svega pod kontrolu.

Prakamja, moć zadovoljavanja svih želja, kama, pomoću snage neodoljive volje.

Isitva, moć da se postane Isa, Gospod, nas svime. Vidi Jovan 14:12. "Zaista, zaista vam kažem, ko veruje u mene, dela koja ja činim i on će činiti, i veća će od ovih činiti, jer ja idem Ocu svome."

## **Sutra 12**

Znanje o evoluciji, životu i rastvaranju, tako dovodi do dovršavanja oslobađanja od okova Maje, obmane.

Održavanjem jastva u Svevišnjem Jastvu, čovek postiže večnu slobodu.

Na ovaj način čovek, posedujući aisvarje, ranije opisane asketske veličanstvenosti, potpuno shvata Večni Duh, Oca, jedinu Realnu Supstancu, kao Jedinstvo, Savršenu Celinu, a svoje Jastvo samo kao puku ideju koja počiva u fragmentu od Duhovnog Svetla. Razumevajući ovako, čovek napušta sve uzaludne ideje o odvojenom postojanju svog ličnog Jastva, ujedinjuje se s Njim, Večnim Duhom, Bogom Ocem. Ovo ujedinjenje s Bogom je Kaivalja, vrhovni čovekov cilj, kao što je objašnjeno u ovoj raspravi Vidi Otkrivenje 3:21. "Koji pobedi daću mu da sedi sa mnom na prestolu mom, kao što i ja pobedih i sedoh s Ocem na presto njegov."

## ZAKJUČAK

"Ljubav vlada dvorom, taborom, lugom, ljudima odozdo i svecima odozgo: Jer ljubav je nebo i nebo je ljubav."

U gore navedenoj strofi pesnik je lepo opisao moć ljubavi.<sup>23</sup> Na prethodnim stranicama je jasno pokazano, da izreka "Ljubav je Bog", nije samo uzvišeno osećanje pesnika, nego jedan aforizam večne istine. Bez obzira kojoj veri čovek pripada i bez obzira na njegov položaj u društvu, ako pravilno gaji ovo vladajuće, u njegovo srce prirodno usađeno načelo, siguran je da je na pravom putu spasenja od lutanja u ovoj kreaciji Tame, Maje.

Na prethodnim stranicama je pokazano da ljubav može da se neguje, i kako se na taj način razvija, pa kad je jedino takvim načinima, razvijena, kako čovek može da nađe svog Duhovnog Učitelja, kroz čiju naklonost on ponovo biva kršten u svetoj struji i žrtvuje svoje Jastvo na oltaru Boga, postajući zauvek sjedinjen sa Večnim Ocem. S usrdnom opomenom čitaocu da nikada ne zaboravi veliki cilj života, ova kratka knjiga se ovako završava rečima prosvetljenog mudraca Šankaračarje:

/Život je uvek nesiguran i nestabilan, kao kap vode na listu lotosa. Društvo božanske ličnosti, čak i na trenutak, može da nas spasi i otkupi./

Kraj

---

<sup>23</sup>Druga strofa iz trećeg pevanja of The Lay of the Last Minstrel, by Sir Walter Scott.



## O AUTORU

Svami Šri Juktešvar, idalan primer indijskog starog nasleđa prosvetljenih rišia, poštovan je kao Jnanavatar ("inkarnacija mudrosti"), od ljudi širom sveta koji su bili inspirisani njegovim životom i učenjima. Manifestovao je samospoznaju i božansko ostvarenje, što je godinama bio najviši cilj tragaoca za istinom.

### Njegov rani život

Rođen je kao Prija Nath Karar u Serampoeu (pored Kalkute) 1855. Svami Šri Juktešvar je bio sin jedinac Kšetranatha i Kadambini Karar. Njegov otac, Kšetranath je bio bogat biznismen. Porodica je posedovala nekoliko velikih poseda u tom području.

Čak i dok je bio dete, njegov pronicljivi intelekt i žeđ za znanjem bili su uočljivi. Kao što je to često slučaj s velikim umovima, osnovno školovanje mu je više bilo prepreka nego pomoć; prema tome njegovo akademsko školovanje nije bilo obimno.

Kšetranath Karar je umro dok je njegov sin još bio dečak. Posledica toga je bila da je Prija Nath još u ranim godinama morao da preuzme odgovornost upravljanja porodičnim imanjem. Rano se oženio, ali posle nekoliko godina mu je žena umrla, a i njihovo

jedino dete, ćerka, umrla je kao mlada žena ubrzo posle svog venćanja.

Prija Nathovo traganje za Istinom ga je odvelo velikom ućitelju Lahiri Mahasaji iz Benaresa, koji je velićao svetu nauku Krija Joga meditacije kao najefikasnije sredstvo za postizanje realizacije Boga, a bio je prvi koji je otvoreno podučavao to staro znanje u modernim vremenima. Kroz vodstvo Lahiri Mahasaje i kroz svoju lićnu praksu Krije, Šri Juktešvar je postigao najviše duhovno stanje, u kome je, kao što je opisano u "Svetoj nauci", potpuno napustio uzaludnu ideju o odvojenoj egzistenciji svog Jastva i postao ujedinjen s Njim, Većnim Duhom, Bogom Ocem. Ovo sjedinjenje s Bogom je Kaivalja, vrhovni ćovekov cilj.

### **Pisanje Svete Nauke**

Šri Juktešvar je spoznao da bi sinteza duhovnog nasleća Istoka s naukom i tehnologijom Zapada ućinila mnogo na ublažavanju materijalne, psihološke i duhovne patnje modernog sveta. Bio je uveren da bi ogroman napredak mogao da se postigne, kako individualan tako i mećunarodni, pomoću razmene najfinijih pozitivnih osobina svake kulture. Te ideje su se iskristalisale u njegovom znaćajnom susretu sa Mahavatarom Babadiem,

guruom Lahiria Mahasaje, 1894. Šri Juktešvar je ispričao o tom nezaboravnom trenutku:<sup>24</sup>

Babađi je rekao ljubazno: "Dobrodošao, Svamiđi."

Odgovorio sam naglašavajući, "Gospodine, ja nisam svami."

"Oni, koje po Božjem nalogu obdarim nazivom svamija, nikada to zvanje ne odbacuju." Svetac mi se obraćao jednostavno, ali je iza njegovih reči odjekivalo duboko uverenje. Istog trenutka me je zapljusnuo talas duhovnog blagoslova. Smejući se svom iznenadnom unapređenju u drevni Red Svamija,<sup>25</sup> poklonio sam stopalima očigledno velikog i anđeoskog bića u ljudskom liku, koje me je tako počastvovalo...

"Vidim da te zanima Zapad podjednako kao Istok." Babađijevo lice je sijalo od obohravanja. "Osetio sam saosećanje tvog srca, otvorenog za sve ljude. Zato sam te ovde pozvao."

"Istok i Zapad moraju da pronađu zlatni srednji put kombinovane aktivnosti i duhovnosti," nastavio je.

"Indija mora mnogo da nauči od Zapada o materijalnom razvitku; za uzvrat Indija može da poduči Zapad univerzalnim metodama koje će da

---

<sup>24</sup>Zapisano u Autobiografiji jednog jogija, od Paramahanse Joganande.

<sup>25</sup>Šri Juktešvar je kasnije i formalno bio iniciran u Red Svamija od Mahant (poglavar manastira) Budh Gaja u Bengalu. Tada je usvojio monaško ime Svami Šri Juktešvar (ujedinjen s Bogom) umesto svog porodičnog imena.

omoguće da se religiozna uverenja zasnuju na neuništivim temeljima jogijske nauke."

"Ti ćeš, Svamiđi, odigrati ulogu u budućoj skladnoj razmeni između Istoka i Zapada. Za nekoliko godina poslaću ti i učenika koga ćeš obučiti za širenje joge na Zapadu. Vibracije mnogobrojnih duša koje tamo traže duhovno, preplavljuju me kao bujica. U Americi i Evropi vidim potencijalne svece, koji čekaju da budu probuđeni..."

"Na moj zahtev, Svamiđi," rekao je veliki učitelj, hoćeš li da napišeš knjigu o osnovnom jedinstvu koje leži u hrišćanskim i hinduističkim svetim spisima. Njihovo osnovno jedinstvo je samo zasenjeno različitostima ljudskih sekti. Pokaži paralelnim citatima da su nadahnuti Božji sinovi govorili iste istine."

Vrativši se u Serampore, Šri Juktešvar je počeo sa svojim književnim naporima. "U tišini noći, upoređivao sam Bibliju sa Sanatan Dharmom",<sup>26</sup> nastavljao je da se seća učitelj. "Navodeći reči blagoslovenog Gospoda Isusa, pokazao sam da su njegova učenja u suštini jedno sa otkrovenjima Veda. Milošću mog pramgurua,<sup>27</sup> moja knjiga "Sveta nauka" je za kratko vreme bila završena."

---

<sup>26</sup>Doslovno "večna religija", je ime koje je dato u Vedskim učenjima, koja su temelj hinduizma.

<sup>27</sup>Guru gurua; u ovom slučaju, Mahavatar Babađi.

## Njegova obuka učenika

Kako su godine prolazile, Svami Šri Juktešvar je počeo da prima učenike na duhovnu obuku. Njegova dedovina u Seramporeu je postala njegov ašram; kasnije je izgradio dodatni ašram pored mora u Puriu, 300 milja južno od Kalkute.

Godine 1910. Šri Juktešvar je upoznao Mukundu Lal Ghoša, učenika koga je Babađi obećao da mu pošalje, kako bi širio Jogu na Zapadu, kome je Šri Juktešvar kasnije dao monaško ime Paramahansa Jogananda. U svojoj "Autobiografiji jednog jogija"<sup>28</sup> Paramahansađi je detaljno opisao svoje godine provedene pod duhovnom disciplinom Svami Šri Juktešvara, dajući fascinantno biografski portret svog gurua; odakle slede kratki izvodi:

"Svakodnevni život je tekao glatko u ašramu, bez čestih promena. Moj guru se budio pre zore. Ležeći, a ponekad i sedeći na postelji, ulazio bi u stanje samadhija."<sup>29</sup>

"Nije bilo doručka; prvo dugačka šetnja pored Gange. Živo se sećam tih jutarnjih šetnji s mojim guruom. Doživajući ih lako u sećanje, često sam opet pored njega. Rano sunce zagreva reku, a njegov glas odzvanja pun izvorne mudrosti."

"Kupanje, a zatim podnevni obrok. U skladu s učiteljevim svakodnevnim uputstvima, pripremanje obroka je bio zadatak mladih učenika i oni su ga

---

<sup>28</sup>Informacije o knjizi na adresi, e-mail: ananda@ptt.yu

<sup>29</sup>Doslovno znači "usmeriti zajedno". Samadhi je nadsvesno blaženo stanje ekstaze u kojoj jogi shvata istovetnost individualne duše i kosmičkog duha.

pažljivo izvršavali. Moj guru je bio vegetarijanac. Pre nego što se zamonašio, jeo je jaja i ribu. Učenicima je savetovao da slede neki jednostavan način ishrane koji odgovara njihovoj telesnoj konstituciji".

"Posle podne bi dolazili posetioci, stalna reka mnoštva ljudi je iz sveta doticala u mirno pustinjačko prebivalište. Prema svim gostima, moj guru se odnosio ljubazno i učtivo. Majstor, onaj ko je spoznao sebe kao sveprisutnu dušu, a ne kao telo ili kao ego – u svim ljudima opaža upadljivu sličnost".

"U osam sati je bilo vreme za večeru, a ponekad bi se našli i zaostali gosti. Moj guru se nikada nije izvinuo i otišao da jede sam. Iz njegovog ašrama niko nije odlazio gladan ili nezadovoljan. Šri Juktešvar nikada nije bio zbunjen neočekivanom posetom ili se zbog toga našao u neprilici. Po njegovim bogatim uputstvima učenici su i od oskudnih ostataka hrane umeli da pripreme gozbu. Ipak je bio štedljiv, a svojim skromnim sredstvima je dobro gospodario. Često je govorio: "Protegni se prema pokrivaču. Raskoš će da donese samo neprijatnosti". Učitelj je pokazivao originalnost kreativnog duha, bilo da se radilo u gošćenju, o gradnji i popravkama ašrama, ili o nekom drugom praktičnom poslu."

"Tihi večernji sati su često donosili neku od guruovih beseda, čije bogatstvo vreme ne može da uništi. Mudrost je odmeravala i klesala svaku njegovi izreku. Prefinjeno samopouzdanje je karakterisalo njegov jedinstven način izražavanja. Govorio je kao niko drugi koga sam poznavao. Pre nego što bi

dozvolio mislima da se odenu haljinom govora, odmeravao ih je na osetljivoj vagi diskriminacije. Činilo se da je suština istine koja je iz njega izlazila poput miomirisnog isparavanja duše, mogla fizički da se opazi. Uvek sam bio svestan da sam u prisustvu žive Božje manifestacije. Usled težinje njegove božanstvenosti, automatski mi se pred njim glava klanjala".

"Izuzev svetih spisa, Šri Juktešvar je malo čitao. Ipak je uvek bio upoznat sa zadnjim naučnim otkrićima. Kao briljantan sagovornik, uživao je da sa svojim gostima razmenjuje mišljenje o bezbrojnim temama. Sa uvek spremnim humorom i veselim smehom, oživljavao je svaki govor. Premda često ozbiljan, učitelj nikada nije bio sumoran. "Da bi tražili Boga ljudi ne treba da 'izobličuju svoja lica'", citirao je iz Biblije.<sup>30</sup> "Zapamtite da će nalaženje Boga označiti pogreb svih žalosti!"

"Među filozofima, profesorima, pravnicima i naučnicima koji su dolazili u ašram, neki su očekivali da će sresti ortodoksnog bogomoljca. Nadmoćan osmeh, ili tolerantno podrugljiv pogled je odavao da došljaci ne očekuju više od nekoliko pobožnih otrcanosti. To što su nerado odlazili, pokazivalo je međutim, da su se uverili kako Šri Juktešvar tačno poznaje njihovo područje specijalizovanog znanja".

"Među Šri Juktešvarovim učenicima, bio je veliki broj lekara. "Onaj ko je izučavao fizičke zakone, lako će da istraži i zakone duše", govorio je.

---

<sup>30</sup>Matej 6:16

"Neposredno iza strukture tela je skriven suptilni duhovni mehanizam".

"Zakon upravlja svime što je stvoreno", rekao je. Principi koji deluju u spoljašnjem svemiru i koje naučnici mogu da otkriju, zovu se zakoni prirode. Međutim, ima suptilnijih zakona koji upravljaju duhovnim nivoima i unutrašnjim carstvom svesti. Ti principi mogu da se saznaju kroz nauku joge. Učitelj koji je spoznao samog sebe, a ne fizičar, jeste čovek koji razume istinsku prirodu materije. Posluživši se tim znanjem, Hrist je mogao slugi da vrati uho, koje je odsekao jedan od učenika."

"Učitelj je kristalno jasno tumačio Hrišćansku Bibliju. Od svog hinduističkog gurua, koji nije pripadao ni jednoj hrišćanskoj zajednici, naučio sam šta je besmrtna suština Biblije. Nikada ni na Istoku ni na Zapadu, ni od bilo koga drugog nisam čuo da tako objašnjava Hrišćanske spise s tako dubokom duhovnom pronicljivošću kao Šri Juktešvar".

"Šri Juktešvar je svojim učenicima savetovao da ujedine u sebi vrline Istoka i Zapada. On sam je po spoljašnjim običajima bio izraziti zapadnjak, a u sebi duhovni orijentalista. Hvalio je napredne, bogate i higijenske navike Zapada i religiozne ideale koji vekovima oreolom obavijaju Istok."

"Šri Juktešvar je bio uzdržan i trezven. U njegovoj ličnosti nije bilo ničega od duhom odsutnog i slaboumnog vizionara. S nogama čvrsto na zemlji, a glavom u nebeskom zaklonu, divio se praktičnim ljudima. "Svetost nije tupost! Božanska percepcija ne čini čoveka bespomoćnim", imao je običaj da govori.



"Izražavanjem vrline u aktivnosti, inteligencija se maksimalno razvija."

"Šri Juktešvarova inteligencija je bila toliko prodorna da je on često odgovarao na neizraženu misao, ne obazirući se na ono šta je čovek govorio... Njegovo obelodanjivanje božanskih opažanja su često bolna za zemaljske uši. Učitelj nije bio popularan među površnim učenicima. Mudri, koji su uvek bili malobrojni, duboko su ga poštovali. Usuđujem se da kažem da bi bio najtraženiji guru u Indiji, da nije bio tako otvoren i strog na rečima."

"Zaprepastio sam se kad sam video da je učitelj tako žestoke prirode mogao u sebi da bude tako miran. Savršeno je odgovarao vedskoj definiciji Božjeg čoveka: "Nežniji od cveta kada se radi o dobroti, a snažniji od groma kada su u pitanju načela".

"Često sam razmišljao kako je moj veličanstveni učitelj lako mogao da bude car ili ratnik pred kojim bi drhtao svet, da se usmerio na svetovni uspeh i slavu. Umesto toga, odabrao je da juriša na one unutrašnje tvrđave gneva i samoljublja, čiji pad označava uzdizanje čoveka."

Svami Šri Juktešvar je 1920. poslao Paramahansa Joganandu u Ameriku kako bi sproveo misiju koju je mnogo godina ranije nagovestio Mahavatar Babađi – učinivši dostupnim znanje o oslobađajućoj nauci Krija Joge brojnim tragaozima za Istinom širom sveta. Za tu svrhu je Šri Jogananda osnovao internacionalno Društvo za samospoznaju sa predsedništvom u Los Angelesu. Tokom tri decenije

na Zapadu napisao je mnoge knjige, predavao je u skoro svim američkim glavnim gradovima pred širokim auditorijumom, pripremio je serije opsežnih predavanja o jogi za učenje kod kuće, a obučavao je učenike da samostalno nastave duhovni i humanitarni zadatak koji su mu poverili Mahavatar Babađi i Svami Šri Juktešvar.

S poštovanjem prema njegovoj predanoj službi i sposobnosti u izvršavanju zadataka u Americi, Šri Juktešvar je u nekoliko navrata pisao Joganandi. Sledeći citati iz dva pisma, napisana sredinom dvadesetih godina, samo letimično prenose božansku bliskost i ljubav koja je postojala između ove dve velike duše:

Dete srca mog, Jogananda!

Rečima ne mogu da izrazim radost koju sam osetio kada sam video fotografije tvoje škole i tvojih učenika. Topim se od sreće što u raznim gradovima vidim učenike joge. Što se tiče tvojih metoda pojanja, isceliteljskih vibracija i božanskih isceliteljskih molitvi, ne mogu, a da ti se ne zahvalim od sveg srca.

Tako mi je drago da sam video sliku palate Mount Washington,<sup>31</sup> da to ne mogu da izrazim rečima. Moja duša bi želela da doleti i sve to vidi. Mnogo si radio, kako bi mogao da budeš Božje sredstvo za ostvarivanja toga. Nastavi da radiš onako kako želiš. Među nama nikada ne može da bude nikakve razlike u mišljenjima...

---

<sup>31</sup>Odnosi se na Upravnu zgradu Društva za samospoznaju, Međunarodnog Društva, na vrhu Mount Washington u Los Angelesu, koji je osnovao Jogananda nekoliko meseci ranije.

Posle povratka u Serampore, možda ću pokušati da dobijem pasoš za "put oko sveta", ali kako je stanje s ovim telom izgleda da to neće biti moguće da učinim. Voleo bih da ostavim moje telo pored tebe, u tom mestu. U takvim mislima nalazim veliku sreću.

Što se tiče Puria, sređujem ko će da preuzme brigu o tome. Milošću Gurua, ja se dobro osećam, ali polako se povlačim iz upravljanja svim različitim centrima. Više ne mogu da obavljam sve te detaljne poslove. Ovo je početak mojih zadnjih napora vezanih uz organizacione poslove... Očekujem tvoj povratak.

### **Njegovi poslednji dani i odlazak**

Kao što se vidi i prema njegovom pismu, nije bila Božja volja da Šti Juktešvar vidi Ameriku. Niti je Jogananda mogao da se otrgne od brojnih odgovornosti kako bi otputovao u Indiju. Konačno, 1935. primivši intuitivno hitan poziv od svog gurua – sluteći da su njegovi dani odbrojani – Jogananda se vratio u Indiju u jednogodišnju posetu. Pratila su ga dva američka učenika. Sledeći opis, koji je zapisao jedan od njih, gospodin C. Ričard Vrajt, daje nam jedan od malobrojnih opisa Šri Juktešvara, koji je napisao zapadnjak:

Sa svečanom poniznošću sam ušao s Joganandom u dvorište unutar ašramskih zidova. Srca su nam brzo kucala dok smo se penjali starim betonskim stepenicama po kojima se bez sumnje

penjalo bezbroj tragalaca za istinom. Unutrašnja napetost je sve više rasla. Pred nama se na vrhu stepenica pojavio veliki učitelj, Svami Šri Juktešvardi, plemenitog držanja kakvo dolikuje mudracu. Srce mi se nadimalo kao da će da pukne od blaženstva što sam u njegovoj uzvišenoj blizini...

Kleknuvši pred učiteljem, dodirujući njegova stopala ogrubela od vremena i služenja i primajući njegov blagoslov ponudio sam moju neizraženu ljubav i zahvalnost. Onda sam ustao i zagledao se u njegove predivne oči – duboke od introspekcije, a ipak sjajne od radosti...

Lako sam primetio svetost Velikog Jednog kroz njegov srčano–topao osmeh i treptanje očiju. Bilo da je u ozbiljnom ili veselom razgovoru, brzo se primećuje da je uvek pozitivan u izjavama, što je znak mudraca – onaj koji zna, zna, jer zna Boga. Na svaki način je očigledna velika učiteljeva mudrost, snaga namere i odlučnost.

Bio je jednostavno obučen; njegov dhoti i košulja nekada su bili jasne oker boje sada su blede narandžasti. Proučavajući ga povremeno s poštovanjem, zapazio sam da je krupnog atletskog stasa; tela očeličenog kroz život samodricanja, iskušenja i žrtve. Njegovo držanje je veličanstveno. Uspravne figure, kreće se dostojanstvenim korakom. Iz grudi mu je izviraio veseo i vragolast smeh, pruzrokujući izvijanje i trešenje čitavog njegovog tela.

Njegovo strogo lice je odavalo utisak božanske snage. Razdeljena po sredini, njegova kosa je na čelu

bila bela, a ostatak je bio prošaran srebrno–zlatnim i srebrno–crnim pramenovima, spuštajući se u uvojcima niz ramena. Brada i brkovi su mu bili retki i uređeni na takav način da ističu njegovu pojavu. Čelo mu je bilo visoko zakošeno, kao da izražava misao koja stremi nebu. Tamne oči su mu bile zaokružene prozračnim plavim prstenom... Dok miruju, usta su mu stroga, ali ipak suptilno dodirnuti nežnošću".

Iako je prema svim spoljašnjim znacima Šri Juktešvarovo zdravlje bilo odlično, njegovo vreme za napuštanje tela se zaista približavalo. Krajem 1935. pozvao je sebi Paramahamsađia.

"Sada je gotova moja dužnost na zemlji; ti moraš da nastaviš". Učitelj je govorio mirno, a oči su mu bile spokojne i blage. Srce mi je brže zakucalo od straha.

"Molim te pošalji nekog da preuzme brigu o našem ašramu u Puriju", nastavio je Šri Juktešvar. "Sve ostavljam u tvojim rukama. Ti ćeš brod svog života i života organizacije uspešno da dovedeš do božanskih obala".

Veliki guru je ušao u mahasamadhi (jogijev poslednji svesni izlazak iz tela) 09. marta 1936. u Puriu. Vodeće novine u Kalkuti "Amrita Bazar Patrika", su objavile njegovu sliku i sledeći tekst:

"Posmrtna Bhandara ceremonija za Srimat Svami Šri Juktešvar Giri Maharadu, starog 81 godinu, održala se u Puriu 21. marta. Mnogo učenika je došlo u Puri na obred.

Jedan od najvećih tumača Bhagavad Gite, Svami Maharad je bio veliki učenik Jogirade Šri

Šhjama Čaran Lahiri Mahasaje iz Benaresa. Svami Maharadž je bio osnivač nekoliko Jagoda Satsanga (Društava za samospoznaju) smeštenih u Indiji, a bio je i veliki inspirator Joga pokreta koji se preneo na Zapad radom njegovog glavnog učenika Svami Joganande. Proročka snaga Šri Juktešvara i duboka spoznaja su inspirisali Svami Joganandu da pređe okean i širi poruku učitelja Indije po Americi.

Njegove interpretacije Bhagavad Gite i drugih svetih spisa svedoče o dubini Šri Juktešvarovog vladanja filozofijom Istoka i Zapada i prikazuju ga kao onoga koji je otvorio oči drugima da vide postojeće jedinstvo između Orijenta i Oksidenta. Pošto je verovao u jedinstvo svih religija, Šri Juktešvar je, zbog uključivanja naučnog duha u religiju, osnovao društvo Svetih (Sadhu Sabha) uz saradnju svih vođa raznih sekti i vera. Za svog naslednika na mestu predsednika Sadhu Sadhe, u svojoj oporuci je naimenovao Svami Joganandu.

Odlaskom tako velikog čoveka, Indija je zaista danas siromašnija. Neka svi oni koji su imali sreću da budu u njegovoj blizini, budu ispunjeni istinskim duhom indijske kulture i sadhane<sup>32</sup> koja je u njemu bila otelovljena.

---

<sup>32</sup>Duhovna disciplina.

## Njegova ostavština za čovečanstvo

Probuđena duša koja dolazi u prisustvo Apsoluta spoznaje Boga kao jedinu Realnost i vidi prolazne scene života i smrti kao deo maje, iluzije – božanske drame izvođene u sveprisutnosti Kosmičkog Stvoritelja. Posle svog odlaska, Šri Juktešvar je dao svetu zadnje duboko svedočanstvo istine koju je tako jezgrovito opisao u Svetoj Nauci. Dok se Joganandađi, žaleći gubitak voljenog gurua, pripremao za svoj povratak u Ameriku, pred njim se ponovo pojavio Šri Juktešvar u oživljenom obliku. Čudesno iskustvo i Šri Juktešvarovo otkrivenje prave prirode kosmičke kreacije, života posle smrti i stalnog duhovnog razvoja besmrtno duše – sve je to predmet jednog od poglavlja Autobiografije jednog jogija<sup>33</sup> od Paramahanse Joganande:

"Sada sam ti Joganada, otkrio istinu o svom životu, smrti i uskrsnuću. Ne žali za mnom. Radije svuda proširi vest da sam s ove zemlje koja je Božji san uskrsnuo na jednoj drugoj astralnoj planeti koja je takođe Božji san! To će da ulije novu nadu u srca zemaljskih sanjača, pritisnutih bedom i preplašenih smrću."

"Predugo je čovek slušao savete tipa 'ti si prah' ne mareći za besmrtnu dušu", napisao je Paramahansađi u svom opisu tog božanskog iskustva sa Svami Šri Juktešvarom. Svojim životom i svojim mudrim prenošenjem znanja, svojom smrću i slavnim

---

<sup>33</sup>Sve o knjizi na e-mail adresi: ananda@ptt.yu

dokazom svog uskrsnuća, veliki Đnanavatar je ostavio čovečanstvu u nasledstvo uzvišenu viziju urođenog ljudskog božanstva, kao besmrtne dece jednoga Boga."